

LİKYA YOLUNDA KAYIP KIZ

Cengiz Narçın

LİKYA YOLUNDA KAYIP KIZ

Yıllarca görev yaptığım hatta evim bellediğim Ankara cinayet büro amirliğinin kapısından adımımı atıp etrafa bir göz gezdirdiğimde,büronun zamanı durdurmuş casına neredeyse hiç değişmeden kaldığını farkettim.Duvardaki broşürler,afişler,çöp kutusu,su sebilinin yeri,masa sandalyelerin konumu,duvarın cam çerçevenin rengi,hatta kendisine özgü eksantrik kokusu,rengi solmuş eski karolar,masaların üzerlerindeki evrak harmanları bile her şey tanıdık yerli yerindeydi. Bir çalışan memurlar farklıydı. Gözüm eski makam odama kaydı jaluzi perdelerin arasından silüetini gördüğüm Osman ı tanıyınca eksik pazulu da tamamlamış gibi hissettim. Bir an üzerime gelen yabancılaşma duygusu Osman ın varlığı ile üzerimden uçup gitmişti. Kendimi sanki üç yılı geçkin emekli olup ayrılmamış da bugün mesaiye gelmişim gibi hissediyorum. Hatta Osman ın makam odama izinsiz girmesinden kızmaya bile başladım. Lakin emekli olduğum artık bu büronun bir elemanı olmadığım aklıma gelince mazinin çalkantılı sularında sörf yapan yüreğim kor olup yanmaya başlamıştı ki; tanıdık bir sesin “Başkomiserim!” demesine kendime geldim.

Harun iri cüssesiyle kollarını yana açmış “Başkomiserim!” diye bağıra çağıra buldozer gibi gülerek üstüme geliyordu. Çam yarmasının ayaklarımı yerden kesmesi fazla uzun sürmedi.

_ Başkomiserim, nerelerdesiniz ya? Özlettiniz kendinizi deyip sarılmaktan öte beni tartıklarken...

_ Dur deli oğlan,dur. Ayı yavrusunu severken öldürürmüş.Bi dur deyince Harun Komiser bir adım geriye çekilse de özlemle bakıp sevinç travmaları geçiriyordu. Gözlerinin içi gülüyordu ki

_ Yarmaydın maşşallah gül yarma olmuşsun bu ne hal deyip Harunun göbeğine işaret parmağı ile az bir bastırınca

_ Eh yarıyor be başkomiserim su içsem bile yarıyor deyince

_ Bilirim ben senin sularını... sözünü bitiremeden Osman'ın Harun u kenara hoyratça iterek sarılmasının karşılığını vermeye çalıştım. Bir an elimi nereye koyacağımı şaşırmıştım ki her şey kendiliğinden oluverdi. İki eski mesai arkadaşının, kadim dostun,abi kardeş sarılmasıydı bu,çok içten ve derin hasret içeren.

_ Başkomiserim hoş geldiniz.

_ Hoşbulduk Başkomiserim. Emekliliğimden sonra terfi alıp ekibin başına geçen Osman Başkomiser e bu aynı zamanda kendimce tebriklerimi sunmak için bir fırsattı.

_ Başkomiserim bir gittiniz,pir gittiniz. Sizi aramadığımız yer kalmadı,bulmak ne ala? Hoşgeldiniz. Cinayet büronun iki kıdemli amirinin bu sıradışı sevinç gösterileri büronun hareketlerini kısıtlamış herkes ilgiyle bizi seyrediyordu. Osman Başkomiser bürodaki diğer memurlara dönerek saygıyla

_ Arkadaşlar büromuzun eski amiri Zafer Başkomiseri namı değer Sansar Zafer i tanıştırmaktan onur duyarım deyince;büro çalışanları bu sevinç gösterilerinin nedenini anayıverdiler. Beni şeklen tanımasalar bile ismen ve giyaben çok iyi tanıdıkları her hallerinden belliydi. Cinayet büronun memurlarıyla kısa süren tanışma hal hatır sorma faslı bittikten sonra Osman Başkomiser

_ Başkomiserim buyrun odanıza diye kapıda kendi ismi yazan odaya gösterince bir başımı sallayıp odaya yöneldik. Attığım her adımda mazinin tortularının arasında görüntüler rüya görürcesine gözümün önünden geçiyordu. Pek duydusal bir adam olmasam da geçmişin tortu közleri meltem esintisinde parlıyor içimi yakıyordu. Dile kolay otuz iki yıllık hizmet ve

bunun neredeyse son on yılı işte bu büroda şu küçücük odada geçmişti. Bu iki karışık odada neler yaşamış ne olmazların olmuşlukları ile boğuşmuştum. Geçmişin derinliklerinde nefes almaya çalışırken gözlerim boş boş odayı inceliyordu. Osman Başkomiser makam koltuğunu göstererek

_ Buyrun Başkomiserim dedi tüm kibarlığı ile

_ Yok artık Osman daha neler deyip masaya paralel olan koltuğa yöneldim. Osman Başkomiser ne kadar ısrar etse de çoktan koltuğa yerleşmiş sol kolumu koymak için masanın üzerindeki kırtasiye ekipmanlarını masanın ilerisine itmekle meşkuldüm. Osman Başkomiser baktı olmayacak o da makam koltuğundan vazgeçip karşıma oturdu. Harun Komiser hala garip sevinç hareketleri eşliğinde karşıdan gelen çaylar için kapıyı aralıklı tutmaya çalışıyordu. Çaylar yudumlanırken hal hatır sorma faslı bitti. İkinci çaylarda neredeyse görüşmediğimiz üç yılın bilinmezlikleri ortaya döküldü. Ben de çok özlemişim kerataları. Aslında özlemimizi gidermeyi köy kahvelerinin o prınç çaydanlıkları bile yetmezdi lakin...

_ E Osman ne iştir kapıma ekip göndermek de neyin nesi.” Adamlar “ölüm kalım meselesi” gibi şeyler dediler. Suçlu gibi apar topar geldim.

_ Sorma abi. Durum vahim. Öncelikle teşkilat olarak bir kusurumuz varsa senden binlerce kez özür dilerim. Gelenler bir eşeklik saygısızlık yapmadılar ya? Seni rahatsız etmek istemezdik lakin çok zorda müşkül durumdayız.

_ Yok canım o sözün geliyordu. Gelenler saygıda kusur musur etmediler hatta fazla çıtkırıldımıldılar da...

_ Da sı abi, seni her yerde aradık. Ne bir telefonun ne de bir izin vardı. İnzivaya çekileceğini söylemiştin lakin yok olacağını, bu kadarını kimse tahmin etmiyordu.

_ Ne yapalım evlat, cinayetçi isen hele hele bir ömrü ölülerin katillerin içinde harcadıysan izini kaybettirmekten başka çaren yoktur. Gerci gitmek uzaklaştırmıyor da en azından yeni hayaletleri kendine kapatıyorsun. Yoksa cinayetçilik öyle emeklilikle falan bitmez anca imamın dört kollu sandalında biter deyince Osman Başkomiser

_ Haklısın abi kaç vakada seni ne çok aradık eğer bulabilseydik söylediğin gibi pek rahat bırakmayacaktık. Lakin bu sefer farklı. Ülke olarak diken üzerindeyiz. Olay ülke sınırlarımızı aştı.

_ Şu kayıp internet fenomeninden mi bahsediyorsun? diye sorunca Osman Başkomiser Harun komiserle göz göze gelip

_ Bak gördün mü abi? Kaçmak kaybolmak nafile, meslek deformasyonu

_ Ne yapayım oğlum bu olayı sağır sultan bile duydu. Yaşadığım köyde bile bu bir numaralı gündem.

_ İşte aynen öyle abi. Çıkmaz labirentin içindeyiz. Kabusları yaşıyoruz.

_ İyi de gülüm ben ne yapabilirim ki? Hem bu vakayı size niye verdiler ki? Muğla nire? Ankara nire? deyince

_ E ne yapalım abi sonuçta kimin ekibiyiz. Senden sonra da evel allah az çok namımızı devam ettirdik. Yerel büro vaka da ilerleme sağlayamayınca bize havale ettiler. Neredeyse üç haftalık bir soruşturma sonucunda biz de bir arpa boyu yol kat edemedik.

_ Olay jandarma bölgesinde değil mi?

_ Öyle de abi artık bölge mölge kalmadı. Üzerimizde korkunç bir baskı var. Hem de ta en tepeden.

_ Deme ya?

_ Öyle. Kız Alman. Geçende Almanya şansölyesi beyefendiye bizzat konuyu açmış. Çaresi yok katili bulup olayı aydınlatacağız. Abi emniyet müdürü seni bekliyor. Gecikmeden bi görünüp gelsek, sonra soruşturma ile ilgili ayrıntıları sana geçeriz.

_ Osman bir dakika orda dur bakalım. Bu işi kabul edeceğimi de nereden çıkardınız? Hem ben artık ihtiyarlayıp paslandım. Sizin beceremediğinizi ben nasıl becereceğim?

_ Sen yaparsın abi. Sana boşuna Sansar demiyorlar. Bu işi çözse çözse anca sen çözersin. Bu artık sıradan bir vaka değil. Ülke onuru söz konusu.

_ İyi de bu müdür falan nereden çıktı şimdi?

_ Kambersiz düğün olur mu? Adam kaç gündür yatıp kalkıp seni soruyor.

_ Bari nasıl biri?

_ Gıcığın en önde gideni. Kışından korkanlardan. Lakin ardı sağlam. Zaten derdi vaka değil ardındakilerin nema paylaşımı. Sen boşver bunları. Gidelim bir tanışırsın olur biter. İki atıp tutacak hepsi bu. Badem bıyıkları altından “sınırsız yetki gidebildiği yere kadar git,as kes yeterki çöz” diyecek.

_ Hadi o zaman gidelim de görelim şu badem bıyığı deyip ayağa kalkınca eski günlerdeki gibi muhteşem üçlü cinayet büro memurlarının gözlemleri eşliğinde kapıya yöneldik. Müdürle görüşmemiz aynen Osman Başkomiserin öngördüğü gibi oldu. Adam “sınırsız yetki,asın kesin yeterki çözün” dedi.

Yarım saat sonra yine cinayet büro amiri odasındaydık,üç memur daha bize katılmıştı. Eski ekipten Mehmet emekli olmuş, Halil de tayinle İzmir e gitmiş. Onların yerine polis memurları Kıvanç ve Bora ekibe dahil olmuşlar. Kıvanç Denizli li iri kıyım,her halinden bıçkınlık akan,anadoluluk kokan bir köy çocuğu. Her ne kadar karşımda dikkat etse de ağzına yapışmış Ege şivesi farklılığını ortaya koyuyordu. Bora Kıvanç’ın tam tersi iskeletor kulağında küpe,at kuyruklu kirli sakallı İzmirli bir hıpyıdı. Üçüncü kişi ise Muğlalı jandarma İlker üstçavuş. Vakanın ehemmiyetinden emniyet ve jandarma işbirliği yapmış Osman Başkomiser in ekip başkanlığında kovuşturmayı sürdürmüşlerdi.İlker üstçavuş tam bir asker oğlu askardı. Disiplin gencin adeta paçalarından akıyordu. Makam sandalyesini geriye itmiş olan Osman Başkomiser masanın üzerindeki fotoğrafları düzenliyor kovuşturmanın sunumunun son hazırlıklarını yapıyordu. Karşıya beyaz sunum tahtası getirilmiş tahtanın en üst sol tarafındaki tanıdık Alman sosyal fenomen güzel kız boynuna sarmış olduğu oyallı kırmızı yazma,sarı saçları,yuvarlak oval yüzü, masmavi iri gözleri ile ne güzel gülümsüyordu... Tahtanın alt sıralarında birkaç resim vardı. Üstteki kızla alttaki resimler pek uyuşmuyordu. Alttaki resimler Anadolulardı. Kırsaldandılar. Yüzlerindeki güneş yanıkları derin coğrafi yüz çizgileri “sizdenim” diyordu. Sunumun son hazırlıklarını tamamlamaya çalışan Osman Başkomiser bir iki öksürüp gırtlakını temizledikten sonra her halinden hazır olduğunu belli edip dikkat kesildi. Etrafı incelemeyi bırakıp koltukta bir doğrulup dikkatimi Osman Başkomisere yönelttim. Odadakilere son bir bakış attıktan sonra Osman Başkomiser beni merkezi alarak sunumuna başladı.

_ Alman vatandaşı Lena Leoni. 10 nisan 2024 tarihinde Fethiye Hisarönünden Likya yolu başlangıç noktasından yürüyüşüne başlamıştır deyip ekrana bir fotoğraf yansıttı. Fotoğrafta üzerine büyük punto harflerle Likya Yolu hemen devamında ingilizce olarak Lycian Way yazıları sarı oval bir tabelanın altında,sırtında çantası,haki renk cümbüşünden tam tekmil giyimli altın saçlı genç kız gülümseyerek poz veriyordu. Ormanın içindeki sarı tabela çok dikkat çekiciydi.Bir an beni hipnotize etmiş gibiydi. Yarım yamalak ingilizcesi ile kırmızı harflerle yazılan başlangıç ve star yazıları,bir puntosundan kurtulan y harfinin c harfinin üzerine abanması,tabelaya yapıştırılan gezi gruplarının stickerları etkileyiciydi.Kız sırtındaki kendinden büyük çantası ellerinde iki bastonu ile çok mutlu gözüküyordu. Osman Başkomiser sunumuna devam ederken Alman kızın ünlü bir youtuber olmasından kaynaklı sitesinde paylaşmış olduğu resimler slayt olarak değişiyordu. Her bir resimde güzel kızın gülen yüzü yılların gediklisi olan benim bile içimi burkuyordu. Ölmek için ne kadar taze ne kadar güzeldi. Hani her ölüm erkendir denir ya yaşamın güzelliğini bu kadar yüzüne yansıtan

bu kızın maktül olma ihtimali beni bile derinden etkilemişti. Osman Başkomiser soruşturma ile ilgili sunumunu devam ede dursun yıllarımı geçirdiğim bu odada,Alman güzeli kızın ardındaki muhteşem manzaralar eşliğindeki resimlerinin arasında çoktan melenkoliğin dibine vurmuştum. Osman ın anlattıklarını zaten ezbere biliyordum. Otuz küsür yılda ne çok vaka ile karşılaşmış,ne yollardan geçmiştım. Yarım saat olmasına karşın kendimi bu melankoli deryasından çıkaracak bir kelime dahi duymamıştım. Osman ın anlattıklarından tek anladığım öğrencilerim yapmaları gereken her şeyi yapmışlar,tüm prosedürü eksiksiz uygulamışlar lakin Osman ın ilk karşılaştıklarında dediği gibi sıfıra sıfır elde var sıfırdı. Bir arpa boyu yol kat edememişler. Kız kayıp. Ölü mü sağ mı en küçük ibare yok. Kızın youtube sayfasına atmış olduğu resim ve stori”lerden başka elde hiçbir şey yok. Osmanın neredeyse bir saatir karşımda sıkılğan üzerinde baya antrenman yapmış olduğu sunumunu bana sorsan iki cümle ile özetlerim. Yani işin özü şu; Lena Leoni isimli Alman youtuber kız 10 nisan 2024 tarihinde Likya yolunun başlangıcı Hisarönünden yürüyüşünü başlıyor, akşamı Kabak koyunda,ikinci günü Faralya da üçüncü günü Kınık”ın bir köyünde dördüncü gün Patara da konaklamış. Beşinci günü Kalkan a gitmek için yola çıkmış ondan sonrası sır. Bizimkiler jandarma ile koordineli olarak üç hafta boyunca ortalığın altını üstünü getirmişler,bakmadıkları çalı dibi,konuşmadıkları yöre insanı incelemedikleri kamera kaydı kalmamış. Tüm bu uğraşların sonunda ne bir ipucu ne de bir şüpheliye ulaşabilmişler.Yer yarılmış kız içine girmiş. Kız ünlü.Kız güzel. Medyanın arayıp bulamadığı.Kamuoyunu,ta tepedekiler, bırakın tepedekileri Almanı avrupalısı derken bizimkiler üç haftada canlarından bezmişler. Her şeyden elini ayağını çekmiş kırsalda ıssızlığın bayırlarında geçmişin hayaletlerinden kaçan ben bile bu olayı duyduysam artık gerisini siz düşünün. Osman Başkomiser

_ Yani abi durum bundan ibaret.

_ Gözaltında veya şüpheli kimse yok

_ Yok abi

_ Delil veya ipucu olabilecek...?

_ Yok abi

_ Vakanın kılçığı kim? diye sorunca bir an odada herkes göz göze geldiler.Cevap gecikince

_ Hayrola artık kılçık kullanmıyor musunuz? diye sorunca sessizliği Kıvanç bozdu

_ Amirim bendim lakin... ekibin birbirine bakışından kılıcıklığın bu babayığite pek uymadığını hemen anlayıverdim.

_ E hepiniz de buradasınız deyince Osman Başkomiser

_ Amirim üç haftadır oraları hallaç pamuğu gibi attık. Kırsal.Bizim gibi şehir bebelerine temiz hava pek yaramıyor. Perişan olduk. Sizin de olaya dahil olacağınızı duyunca hem sizinle hem de çoluk çocuklarımızla görüşmek üzere dün geldik,yarın da hep beraber nasipse geri döneriz.

_ Osman ım bence siz beni pek hesaba katmayın.Bu ilerleyen yaşımla bu vakada size pek yardımımın dokunacağını zannetmem. Siz yapılması gerekenleri zaten yapmışsınız.

_ Yapmayın amirim. Abi bak müdürle de görüştün. Beyefendi tepemizde. Burda ülke onuru mevzu bahis. Hadi herşeyi geçtim bizim hatırıma derken Harun

_ Hadi be abi eski günlerin hatrına ne güzel yine bak hep beraber olacağız. Bu işi ancak sen kıvırırsın. Hadi ya. Harun tüm içtenliği ile aramızdaki sehpanın üzerine eğilmiş adeta yalvarıyor gözlerimin içine bakıyordu. Çok içten bir o kadarda heyecanlıydı. Odaya sessiz bir bilinmezlik kasveti çökmüştü ki,

_ Tamam,tamam. Geleceğim deyince cinayet büro amirliğine yayılan bir gürültü koptu.

İçerdeki hareketleri uzaktan izleyip öngörüler çıkarmaya çalışan büro personeli bir an herşeyi

birakıp başkomiserin camlı odasına döndüler. Ben ise sevinç çılgınlıkları ile üzerime atlayan Harun dan kendimi kurtarmaya çalışıyordum.

_ Bakın beyler ne yapılması gerekiyorsa yapmışınız lakin kanaatimce sil baştan yapmamız gerekiyor. Herşeyi başa saracağız. Sanki daha önce hiç kovuşturma olmamış gibi deyince Osman Başkomiser

_ Abi amir sensin. Sen ne dersen o şekilde devam ederiz.

_ İyi o zaman yarın yola çıkacaksak hazırlanalım,ha neredeyse unutupordum araziye uygun kıyafetler alın kızın yürüdüğü yolları yürüyeceğiz. Hem de en baştan.

O gece Likya yolu ile ilgili internette biraz araştırma yapınca hayretler içinde kaldım. Daha önce ismini bile duymadığım bu yolun ne kadar çok müptelası varmış. Senede neredeyse on bin kişi bu yolu yürüyormuş. Fethiye Ovacık tan giriyorsun,yirmi iki yirmi üç tane antik kentten geçerek Antalya Geyikbayırından tam 550 km sonra çıkıyorsun. Dünyanın en güzel uzun mesafe yürüyüş yollarından birisiymiş. Bir çok yürüyen “en güzeli “ diyor. Egenin dağlarının denize dik gelmesinden kaynaklı bir çok yarım adadan geçiyorsun. Tabiat harika. Manzaralar harika. Ege Akdeniz insanı... Kırsalın kendine has cazibesi. İşin garibi tüm bu yürüyüş yolunu Kate Clow adında bir İngiliz hanımın keşfedip haritalaması. Bir an Türküz, Türkiye'de yaşıyoruz; lakin nasıl bir coğrafyanın üzerinde bulunduğumuz dan haberimiz bile yok elin İngiliz”i gelmiş hemde kadın başına onca yolu yıllarca araştırıp haritalamış. Ayıp bize diye düşündüm. Likya yolunu inceledikçe sevdim,bir süreden sonra ıssızlığın dibi izole hayatımda bu vakanın bir mum yakma anlamına geldiğini fark edip içime anlamlandıramadığım bir heyecan sevinç geldiğini fark ettim. Lakin likya yolunu araştırırken google aramalarında sık sık karşıma çıkan Lena Leoni yi her gördüğümde yüreğim azıcık da olsa burkuldu. Aslında görevdeyken nelerini görmüştüm;her cinsten,her yaştan maktül.Alışmışım pek takılmazdım. Lakin şimdi bu kız içimi acıtırıyordu.Demek ki cinayet bürodan uzaklaşınca insani duygularım geri gelmiş diye düşündüm. Gerçi geçmişin vaka hayaletlerini unutmak ne mümkün dü? Yinede biraz normalleştiğimi fark edip sevinç ile hayret arasında bir yerde takılı kaldım. Sonrasında da bilgisayarın başında uyuya kalmışım.

BAŞLANGIÇ

Ekiple iki gün sonra Ovacıktaki polis evine geldiğimizde medya ordusu ile karşılaştık. Yıllarca sayısız vaka kovalamıştım lakin onca meslek hayatımda hiç bu kadar canlı yayın aracını bir arada görmemiştim. Önceden aldığımız istihbarat doğrultusunda polis evine mal tesellüm kapısından görünmeden girip odalarımıza yerleştik. Odanın tül perdenin ardından aşağıdaki medya ordusundan gözümü alamıyordum. O gün tüm ekip eski araştırmaların üzerinden tekrar tekrar geçtik. İfadeleri,olayda ismi geçenlerin kişilik analizlerinin defalarca üzerlerinden geçtik. Sonuç aynıydı. Vardığımız boş heybe ile başlangıç noktasıydı.

_ Beyler daha önce söylediğim gibi bu işi baştan alacağız. Kıvanç ve ilker biz bu yürüyüş yolunun başlangıcından girip parkur parkur kızın gittiği yerlerden gideceğiz. Osman sen jandarmadan takviye alarak kızın son görüldüğü parkur Parata ve Kalkan arasını tekrardan tara. Oradaki ne kadar kamera falan varsa hepsinin kopyası alın. Gören görmeyen herkesin ifadesini tekrardan alın.Biz tahminim dört bilemedin beş güne size ulaşırız.

_ Amirim kız Patara ya kadar ulaşmış ne olduysa Patara ile Kalkan arasında olmuş baştan başlamak zaman kaybı olmayacak mı?

_ Bunu amir olarak mı söylüyorsun Osman?

_ Ne haddime amirim deyince gülümsememden takıldığımı farkettiler

_ Osman ım neyi nerede bulacağını bilemezsin. Hemen dibindedir ama sen ileri baktığın için göremezsin. Siz muhtemel olan yerleri inceleyin ben geriden size katılırım.Yok Kıvanç ile İlker i diyorsan ben yalnız da giderim deyip göz kırpınca

_ Yok ya abi. İşine karışmak ne haddime vardır elbet bir bildiğin dedi

_ O zaman anlaştık beyler.Söylediğim gibi biz bu kızın peşinden gittiği her yere gideceğiz. Samanlıkta iğne aramaktan farksız ama Allah'ın izniyle biz o iğneyi bulacağız. Diriyse kendisini ölüyse de naaşını bulacağız. Şimdi bu yol baya cetefetli, hele benim gibi kart bir ihtiyar için zor. İyi dinlenin yarın sabah yedide lobide buluşuyoruz. Transferi,kumanyayı falan ayarlayın. Haden bakalım yarın sabah görüşürüz.

Oldum olası tavuk değil baykuşgillerdenimdir. Mümkün değil akşam erkenden yatamam. Gerci kaçta yatarsam yatayım sabah gün doğumundan önce mutlak ayakta olurum. Eksik kalan uykuyu da gün içinde kısa kestirme şekerlemelerle açığı kapatırım. Bu gece de Likya yolunu,Lena yı elimden geldiğince inceleyip gözden geçirdim. Nedenini bilmiyorum lakin her ikisi de an geçtikçe ruhumu cezbediyordu. Kız hayat doluydu. Türk kamuoyunun kızın durumunu niçin bu kadar yakından takip ettiğini kızın sayfalarına baktıkça anladım. Kız Alman olsa da gerçek bir Türkiye sevdalısıydı. Aksanlı olsa da gayet güzel Türkçe biliyordu. Cesaretliydi. Yalnız başına Türkiye'de ne yerlere gidip gezmişti. İnsancıldı. En ücra dağ köylerinde bile yöresi töresi farklı insanlarla hemen kaynaşıveriyordu. Hayat doluydu. Etrafa yaşam sevinci saçıyordu. Kimseyi hor görmüyor girdiği her ortama renk katıyor etrafındaki insanları gülümsetiyordu. Tarlada çalışan bir Anadolu emekcisi köylü kadının terli dastarını alıp kafasına bağlayacak ,koklayıp emek kokuyor diyecek kadar da irfan sahibiydi. Yol ise o da bambaşkaydı. Aynı Lena gibiydi. Her yeri başka bir güzellik sergiliyordu. Hele bu yol ile Lena bir aradayken tanrının tualinden çıkmış harika bir tabloyu sergiliyorlardı. Gece geç saatlere kadar ikisini seyretmekten incelemekten kendimi alamadım.

Sabah yedide kahvaltı saati henüz başlamamasına rağmen ekibin kahvaltı masası donatılmış sabahın sessizliğinde sıcak çay kokusu salona yayılmıştı. Günün planları konuşmalarında sağlam bir kahvaltı yapıldıktan sonra yine kimseye gözükmeden arka kapıdan arabaları binip ölüdeniz turistik tabelalarının takibinde yola çıktık. Altı kişi tek arabada sıkış depiştik. Bizi lena nın kalmış olduğu kamp alanında indirdiler. Kısa bir vedalaşma ile Osman ekibiyle Pataraya doğru yola çıktı. Kıvanç

_ Amirim kız yola çıkmadan önceki gece şu aşağıdaki kamp alanında kamp kurup geceyi burada geçirmiş.

_ İyi hadi girelim bakalım bi sahibiyile konuşalım.

_ Biz konuşmuştuk amirim. Adam herşeyin normal olduğunu,kızın youtuber olmasından dolayı ilgilen... diyordu ki Kıvancın sözünü kestim.

_ Kıvanç koçum herşeyi sıfırdan başlıyoruz eski ifadelerin tarafımda bir hükmü yoktur. Ha sen yine dinlerken eskiyle yeni ifade şablonlarını kafanda karşılaştırsın bir farklılık görürsen bana söylersin yoksa unut eskileri.Kapış? diye sorunca da anladım diye kafasını salladı. Bıçkında olsa köylü sıkılganlığı ,utangaçlığı Kıvanç ın yüzünden okunuyordu. Hemen kızarmaya başlamıştı ki gülümseyince kendine geldi.

Kamp yolunun sağ tarafına bayıra doğru kurulmuş bir tesisti. Biraz önce birkaçını geride bırakmıştık. Kapıdan girince üç dört tane derme çatma baraka tarzı evlerin birbirinden açık aralıklarla dizilmiş ,ilerde üç dört çadırın yan yana nizami istikamette kurulmuş olduğunu gördüm. Dar, patikaya benzer yollarla birbirlerine bağlanmışlardı. Ağaçların mümkün olduğunca doğallığı bozulmamış tabiatın içindelerdi. İnce sivri uçlu boyalı tahtaların üzerlerine resepsiyon,wc ,mutfak tarzı yön tahtaları dikilmişti. Barakaların kapılarının üzerlerinde ne amaçlı olduğu yazıyordu. Kolilerin içerlerinden çıkmamış pet su şişeleri vardı.Önce aşağıya sonra paralel gitmeye başladık. Sabahın erken saatlerinden olsa gerek ortalıklarda kimsecikler yoktu. Kıvanç ve İlker önde ben arkalarında etrafı inceleyerek yürüyorduk. Az ilerideki mutfak yazılı yerde sedirlerin üzerinde u şeklinde yatmış üç kişi Kıvancın seslenmesi ile gömüldükleri yorganın altlarından kısık gözlerle kalkıp bize bakmaya

alışıyorlardı.Gelenlerin bizler olduğunu fark etmeleri ile hızla yataklardan fırlayıp neredeyse hazırola geçtiler. “Hoşgeldiniz,günaydın” tarzı şeyler geveliyorlardı.

_ Hoşbulduk gençler. Kusura bakmayın sabah sabah sizi uyutmadık gelin bakalım size bir iki sorum olacak dedim. Baktım yatakları yorganları düzeltmeye çalışıyorlar.

_ Bırakın yatak düzeltmeyi yüzünüzü yıkayıp şuradaki banka gelin deyip az önce geçtiğimiz banka yöneldim. Banka oturdum ne kadar oturun desemde Kıvanç da İlker de ayakta kalmayı tercih ettiler.Fazla geçmedi üç genç uygunsuz eşortman gece kıyafetleri ile karşımızdaldı.

_ Bu Lena 9 nisan gecesini burda geçirmiş

_ Evet amirim.

_ çadırda mı kaldı?

_ Yok amirim.çadırda kalmak istedi lakin biz onun ünlü bir youtuber olduğunu bildiğimiz için ücretsiz oda verdik demesiyle hemen ayağa kalktım.

_ Hadi bakalım hangi odada kalmış deyip yürüyünce gençler önde biz arkada hemen aşağıdaki barakaya yöneldik.

Oda dedikleri baraka çok sadeydi. Köşede bir yatak,bir komidin,komidinin üzerinde küçük bir ayna,iki kapaklı en adisinden bir gardrop vardı. Tek pencere küçük ahşap perde ruletine asılı küçük güneşlik perde ve duvara çakılı madeni askılık hepsi buydu.

_ Oda dediğiniz bu mu? diye sorunca Üç kafadardan en yaşlısı

_ Burası kamp alanı amirim ne olacak ki?

_ Tuvaleti banyosu yok mu buranın?

_ Amirim o yukarda genel kullanım alanında.

_ Her neyse.Lena burada mı konakladı?

_ Evet amirim

_ Siz hepiniz o gün burada mıydınız?

_ Sami hariç ikimiz buradaydık amirim.

_ Sami kim? deyince Sıska olan

_ Benim amirim

_ Sen nerdeydin

_ Muğlaya annemlere gitmiştim

_ İyi sen gidebilirsin dedim. En baştan anlatın bakalım,bu kız ne zaman geldi,ne yaptı,ne yedi,ne içti kimlerle konuştu? Önemli önemsiz en küçük ayrıntıyı atlamadan. Sorgu yarım saat sürmedi. Lena nın tüm kamp seceresini döktüler. O gün kampta kimlerin olduğu,Likya yoluna kimlerin gittiğini,o günden sonra beş gün ikisininin neler yaptığını artık aklıma ne geldiyse ben sordum onar cevapladılar. O beş gündeki müşteri listelerini daha önceden Osman lar almış. Odada son bir incelemeden sonra kamptan ayrıldık.

Sarı Likya yolu tabelasının önündeyiz. Y hala C nin omzunda. Tüm yürüyüşlerin yaptığı gibi Kıvanç” tan tabela altında bir hatıra fotoğrafı almasını istedim. Yürüyüşe başladık. Dik rampaya sardık. Yol etin daha başlangıçtan belli. Lakin yukarılara çıktıkça manzara değişmeye başladı. Aşağıda deniz,plaj,tekneler mavi ve yeşilin harmanlandığı bir manzara insanı büyölüyor.Önümüzden bir iki yaşça benden hiç de aşağı kalmayan ecnebiler geldiler. Tazı gibiler. Giymişler taytları kıvrıta kıvrıta nasıl da yürüyorlar. Yanımızdan geçerken “good morning,hi” tarzı ingilizce olarak selamlarını verdiler. Ardımızdan gelenler de oldu onlarda aynen diğerleri gibi kaşla göz arası bizi geçip gittiler. Biz kendi aramızda az önceki kamp ve sözlü olarak ifadelerini aldığımız gençleri konuşuyoruz. Kıvanç daha önceki ifadelerden o gün kampta kalan diğer sakinlerin ifadelerini açıklıyor. Sıra dışı olan göze batan hiç bir şey yok. Yukarıları çıktıkça soluk almakta zorlanıyorum. Bacaklarım şimdiden titremeye başladı. Yanımızdaki kumanya ve su gibi ihtiyaç antalarımız Kıvanç ve İlker de olmasına karşın

onlarda tık yok. Olmaması gayet normal zira onlar genç. Ben öyle değilim elimdeki iki yürüyüş butonuna şimdiden yük bindirmeye başladım bile. Yoldaki toprakta yürüyüş ayakkabı izleri,taşların üzerinde basılmaktan aşınmış ve kırmızı toprağın izleri, taşlar ve kayalardaki likya yolunun kırmızı beyaz boyalı işaretleri ve yolun kenarlarına üst üste konulan taşlar kılavuzumuz. Ağır ağır patikadan yukarı doğru çıkıyoruz. Yukarıya çıktıkça görüş alanı genişliyor tanrının yarattıklarının en güzel manzaralarını kuş bakışı seyrederiz. Tepemizde Babadağ'dan atlayan yamaç paraşütçüleri dönerek manzaranın güzelliğine güzellik katıyor. Öğleye doğru tepenin en üstüne çıktığımızda gezer dağ marketiyle karşılaştık. Ahmet adlı çevre köylerden genç bir delikanlı meşrubat,nar,portakal suyu ,su tarzı şeyler satıyor dağın başında. Üç tane yanyana koyduğu seyyar muşamba sandalyeleri görünce soluklanmak için fırsat belleyip oturduk. Genç bizim kayıp Alman kızın soruşturmasını yapan polisler olduğumuzu anlayınca her ne kadar heyecanlanıp rahatsız olsa da dingin gayet rahat bir tip. Soruşturmanın arasında sorduğum kişisel sorulara da gayet rahat cevaplarını veriyor. Lena'nın geçtiği gün burada yokmuş,Lena'yı görmemiş. Zaten her gün gelmiyormuş. ben yürüyüşçüler ile özellikle o nisanın onu ile on beşi arasındaki karşılaştıkları ile ilgili sorularımız da gayet içtenlikle cevaplarını verdi. Çay ikram etti. Buzlu nar suyu içtik. Dağ da da her şeyin tadı bir başka oluyor canım. Karanlığa kalmamak için yolumuza devam ettik. Yöre insanı yürüyüşçülere cafe,fast food özellikle yürüklerin en iyi bildiği gözleme tarzı hizmet sektörleri geliştirmişler. Her yere uğradık. Herkesle konuştuk. Neredeyse bir ay geçmesine rağmen on nisandaki yürüyüşçüler ile ilgili sorular sorduk. Olay her yerde duyulduğu gibi buralarda daha bir baskı aracı olmuş. İnsanlar antrenmanlı. O günler ile ilgili herkes aklına gelenleri söyledi. Zorlasak da sıra dışı bir şeye rastlayamadık.

Hoca akşam ezanına "Allahu ekber" dediğinde Kabak koyuna ulaştık.

Kabak koyunda da yine Lena'nın kalmış olduğu koyun hemen hemen en yukarıdaki ailece işletilen dört odalı pansiyona vardık. Pansiyon doluymuş. Lakin Lena'nın kalmış olduğu odada bu geceyi geçirmek istediğimizi belirtince pansiyoncu genç gidip odada kalan müşteriyi başka bir otel ayarlayıp yolladı. Oda temizle nesiye kadar yukarıda denize ve kavak koyuna nazır terasta oturup yorgunluk atmaya çalıştık. Lakin yorgunluk atmamak ne mümkün. Hele benim gibi yaşlı ve antrenmansız bir ihtiyar için. Yorgun bile olsak herkesle tek tek Lena sorgusunu yaptık. Herkes kızı pek sevmiş. Öyleydi böyleydi deyip duruyorlar. Onlarda o gece başka bir yürüyüşçü de kalmamış. Kıvancı etraftaki market, cafe, yerleşenlerle konuşması için gönderdim. Onunda eli boş geldi. Kız aşağıya Kabak koyuna inmemiş yukarıdan üst yoldan rotaya devam etmiş. Yorgunluktan öleceğim. Oda hazır denilince hemen odaya gittim. Odada bir büyük bir küçük yatak var. İlker biz Kıvanç abiyle büyükte yatarız deyince extra başka bir yatak istemedik. Banyo mükemmeldi. Kas gevşeticiyi de alınca azıcık olsun ağırlarım gider gibi oldu. Akşam yemeğinde bir rehber ile tanıştırdılar. Elimden geldiğince yol ve yürüyüşçülerin analizini rehberden öğrenmeye çalıştım. Herifde yaşlı ama sıırım gibi. Temiz hava bol gıda,üstüne yürü babam yürü. O iyi olmasın da ben mi iyi olayım? Sabaha bırakmamak için akşam elimizden geldiğince soruşturmayı yaptık. Elimiz boş. Kıvanç geldi o da bizden farklı değil.

Mayıs akşamının baharın tüm güzellikleri akşam buraya gelmiş olsa da vücudum kırılıyor. Yatağa yattım. Önce ağırdan uyuyamadım sonra radyoyu kapatmış gibi dalmışım sabah çalan alarma gözlerimi açtım. Yatakta kımıldayamıyorum.

Tekrardan sıcak uzun bir duş. Nefis bir serpm kahvaltı. Manzara harika. Güneşe kaldık ve dolu mide ile yokuşa likya yoluna kendimizi attık. Güneş tepemizde,kabak koyu tüm ihtişamı ile aşağıda,baharın kır cıvıltılarının seremonisinde kır çiçeklerinin arasında bayıra doğru yürüyoruz. bir süreden sonra ormana girdik. Issızlığın ortasında içinde kamp ateşi yakılmış yuvarlak el yapımı taş ocağın yanında garip bir kadın mezarından geçtik. Ormanın içinde

mezar taşında ismi yazsa da etrafta köy yerleşim yeri de yok.Bu ıssızlığın bağrında kim ola ki diye düşündüm.

Aşağıda şelale varmış oraya ineceğiz.İniş çıkış,taş toprak patika derken şelaleye geldik. Şelalede şelale olsa.Hiç alışagelmış şelalelerden değil.Üç metrelik bayırdan akan pınar gibi bir şey. Şelalede iki gençle karşılaştık. Dün burada kalmışlar. Çadır göremeyip sorduğumuzda kendilerine hamakçı diyorlar. Geceyi ağaçlar arasına kurdukları hamaklarda geçiriyorlarmış. Benim gibi dar alan korkusu olan birisi için hiç de fena bir fikir değil diye düşündüm.Çadırdan kalmayı bir kez deneyimledim; hiç sevmedim. Sanki tabutun içine girmiş gibi basık,sağa sola döndüğünde gacırcı gucur ,her an kapı aralığından birisi kafasını uzattı verecekmış gibi savunmasız... Yani.Tercih meselesi.

Akşama Faralya ya vardık. Kıvanç daha önceki soruşturmalarından Lena nın yemek yediği market cafe tarzı yerde mola verdik. Tekrardan sorduk soruşturduk. Etraftaki villalardan kamera görüntülerini Kıvanç laptop tan seyrettirdi.Lena ile konuşan karşılaşanlar ile konuştuk. Lena ve köylüler arasındaki iletişim etkileşim o kadar az ki üç bilemedin dördüncü soruda sorgulama tıkanıyor. Yani marketten su almış. Marketçiye kaç soru sorabilirsin ki? Cafe de yemek yiyip kahve içmiş. Hedeflediği Kınığı varmak için acele de ediyormuş yarım saatten az oturmuş.Herşey normaldi,sıra dışı bir şeye şahit olmadık diyorlar. Yani bizimkisi soruşturmadan öte tüm yürüyüşçülerin arzuladığı Likya yolunda turistik yürüyüşe geziye benziyor. Hatta bir kaç kez Kıvanç ın yüzünün aldığı şekillerden onunda böyle düşündüğünü sezebiliyorum. Bana bile yaptığımız pek mantıklı gelmese de kim bilir belki de birşey bulabiliriz diye umut ediyorum. Bu duruma en çok yaşlı ve paslı diz kapaklarım isyan etsede her zamanki gibi bildiğimi yapmakta kararlıyım.İçime doğuyor bu kızın gizemi bu yollarda.bir yerlerde.

İlker üst çavuşu simaen bölgede herkes tanıyor. Zaten aslen kendisi de Muğlalı olduğu ve uzun zamandan beri burada görev yaptığı için onun rehberliği çok değerli. Kelebekler vadisinin karşısındaki pansiyonculuk yapan aile ile de baya bir konuştuk. Aslında gördüğüm kadar herkes Alman kızın kayıp olmasından çok üzgün,yararı olacağını bilseler çıkıp bizimle beraber her taşın altını bakıp,arayacaklar.

Akşam tepede kızın çadır kurduğu kamp alanın plastik pvc lerden yapılmış modern çadır benzeri yerde kaldık. Onun yemek yediği masada onun yediği menünün aynısını yedik. Kamp alanının sahipleri orta yaşta bir karı koca. Yaptıkları işi baya ciddiye alan neredeyse yedi yıldır sıfırdan her ayrıntısı ile bir zat ilgilenererek kurdukları tesislerinde iyi hizmet vererek ticaret yapma gayretindeler. Lena ile en uzun onlar konuşmuşlar.Bende en uzun onlarla konuşma fırsatım oldu. Gerçi sormuş olduğum sorularla bir süreden sonra çifti bunalttım da amacım Lena yı tanımak. Herkesin çok sevdiği bu Alman kızının daha resmini ilk gördüğümünden beri benim de kanım kaynadı. Yılların tecrübesini kullanıyorum. İlgili ilgisiz her yoldan gidiyorum. Küçük bir farklılık arıyorum. Bana mini minnacık bir şey olsa yetecek.Lakin şu ana kadar herşey o kadar olağan ki...

Likya yolunun fethiye yakın olan parkurlarda hareketlilik fazla,yolda daha çok yürüyüş yapan var. Lakin kabak koyu ile Kınık,Faralya arasında bu hareketlilik hemen çeğreğe düşüyor.Kızın önünden ardından yürüyenlerde de en küçük falsolu bir tip yok. Yürüyüşçüler o kadar eğitilmiş,doğa sever kaliteli insanlar ki şu iki günde parkurda bir çıklet kabuğu bile atıldığını görmedim. Tüm patika tertemiz.Bir iki ezilmiş sigara izmaritinden başka yolda zinhar ne bir poşet,pet şişe kapağı bile yok üstelik yılda bu yolda on binlerce kişi yürüyormuş. Ara sıra kendimi de sorgular oldum. Bir yanımda buralarda vakit kaybediyorsun kalk kızın en son görüldüğü yere git Osman larla birleş soruşturmayı orada devam et; diğer yanımda derinden yolda iz güdümünden devam et aradığın bu yolda diyor. Ne yapacağımı bende şaşırılmış durumdayım.

Ertesi gün yine Evliya Çelebi gibi düştük yollara. Öylesine yaşlı bir zeytin ağacı ile karşılaştık ki demeyin.Siz deyin, bin ben deyim iki bin yıllık.Bakanlık bu ağacın yaşını tespit ettirse Likya yolunun önemli bir figürü olur. Nasıl Bursa da bilmem kaç bin yıllık çınarı görmeye gidiliyor bir rekreasyon çekim alanı ise bu ağaç da ondan pek aşağı kalmaz. Lena nın yemek yediği cafede yemek yedik akşamda yine bitkin argın kaldığı köy pansiyonunda konakladık. Kaldığımız yer Raziye nin yeri diye evlerine sonradan ilave edilmiş yedi odalı bir pansiyon.Ev ev değil anadolu varoş ticarethane. bakkalları var kocasının ismi Ramazan bakkal. Raziye hanım harikulade ilgili,on parmağında on marifet bir hanım. Kocası yokmuş hem bakkala bakıyor,hem pansiyonun tüm temizliğini yemeğini yapıyor. yemek deyip geçmeyin çeşit çeşit hemde çok lezzetli. Hemde nasıl insancıl Lena ile ilgili üçüncü sorumdan sonra ağlamaya başladı” vah garibim,garip ellerde kaldı” diyerek. Lenayı o da çok sevmiş. Anadolu empatisi işte. Kendi çocuğu gibi ahlar vahlar eşliğinde ağlıyor. Derken stejin bir reno geldi. Kesin bujilerinde mi yoksa enjeksiyonun da mı bir sorun var abartılı ara gazlar eşliğinde park etti. Bu sesleri Anadolu insanın isyanı diye bakarım ben. Fukaralığa,yokluğa,görünmezliğe sesiyle baş kaldırmaz Anadolu insanı. Yönetenlere hakim sınıfa yeter zordayım dardayım demez. Halinden şikayeti önce hakka karşı isyan kabul eder. “Beterin beteri vardır der” susar. Ha öyle ondan bundan korkusuna değil öyle yazılımı yazılmıştır da ondan. İsyânını başka seslerle karşı yarlardan yankılatır. Bu oduna vurulan nacak,demire vurulan çekiç,toprağa vurulan kazma bazen de Ramazan efendinin yaptığı gibi külüstür arabaya verilen ara gazdır. O isyandır. değişmeyen kaderinin ,fukaralığının ,ihtiyaçlarının karşılanmamasının isyanıdır. O seslerde yavrusunun giderilmemiş ihtiyaçları, fukaralıktan alınmamış potinleri,hasta annesinin canların yapılmamış tedavileri,nadase bırakılan tarla, değiştirilemeyen çamaşır makinalarının dışa vurmasıdır. Ramazan efendinin isyanının sesi de kendinden önce bize kadar gelmişti.

Lezzetli bol çeşitli akşam yemeğinden sonra uzun uzun sohbet ettik.Köy insanları. Bu kırsalda bozulmamışlar asıllarını muhafaza etmişler. Bölgenin en büyük sıkıntısı su. Su kışın yağın yağmurların sarnıçlarda biriktirilmesi ve tankerlerle takviyesi ile ihtiyaç karşılanıyor. Taşıma su ile değirmen döner mi? Yoksa başka çaresi döner,en azından döndürülmeye çalışılır. O da bir sektör olmuş buralarda. Telefon ediyorsun bir tanker suyu getirip boşaltıyorlar. Tarlalar bahçeler kıraç ancak kıraç tarımsal ürünler yetiştirilebiliyor. Hani yamaçta deniz manzaralı herşey pek güzel de işte suyun olmaması yaşamı zorlaştırıyor,çeşitliliği kısıtlıyor. Ha bir de yeni moda türemiş; arazide bir çok koca koca taş villalar yükselmiş. Hem de hepsi yüzme havuzlu falan. Köylü kıt kanaat zaruri ihtiyaçlarını taşıma suyla karşılarken üç beş kişinin yaşayacağı bu villaların koca koca yüzme havuzları tezatlık oluşturuyor. Anadolu insanı bu tezatlıklara pek yabancı değiller. Sessiz isyandalar. Muhabbet yok parasına satılan kırk dönüm her yanından deniz gören tarlanın nasıl parsel arsaya dönüştüğünü falan geliyor. Değişimin burukluğu yüzlerinden okunsa da kendi arazilerinin karşılaştırılmasından beklenen ümit konuşmalarına yansıyor. “Ben satmam ben o fiyata vermem” derken farkında olmadan başka fiyata vereceğini ilan ederken görüyorum. Hani haksız da değiller. Bayırın yamacında kıraç,bol taşlı ,susuz arazide yılların zor yaşam sürecinin bu değişimler ile belkide iyi bir final yapabileceklerinin umudunu taşıyorlar diye kim onları eleştirebilir ki? Turistik,ekonomik,yaşamsal döngülerden,geçmişten,gelecekte bol çeşitli konular ile yapılan akşam sohbeti sık sık dolanıp kayıp Alman kıza geldikçe bölge insanın üzerinde bu olayın ne büyük tesir bıraktığını bizzat şahit oldum. Lakin yatmaya giderken yine de elimde en küçük bir şeyin olmamasının hayal kırıklığı üzerime kasvet gibi çökmüştü. Nitekim uyku tutmadı. Gecenin sessizliğinde ilerleyen saatlere kadar Lena nın web sayfasında dolanıp durdum. Kıza olmayan kendi kızım gibi kanım kaynadı. Gençliğimde olsa bu kıza kesin arkadaşlık yapmayı çok isterdim. Uzaktan gelen köpek sesleri bu ıssızlıkta

Lena nın çok muhtemelen bir yerde cansız yatmakta olmasını düşünmek benim gibi kart cinayetcinin bile canını yakmaya yetti.

Sabah sıkı kahvaltıdan sonra tekrar yollara düştük. Bugünde çınar kadar gövdeli bir maki ağacının yanından geçtik. İnanılmazdı. Ne değerlerimiz var hem de burnumuzun dibi gözümüzün önünde lakin bir bunların farkında değiliz. Böyle bir çalı olamaz. Yol boyu genelde gündemimiz hep vaka ile ilgili. Eski ifadeleri Kıvanç ezbere biliyor. Her gün yeni ifadeler kovuşturulan vaka ile ilgili raporlar Kıvanç ın laptopuna geliyor. İlker e de jandarmanın raporları. Lakin değişen en küçük bir şey yok. Kız yok. Gören yok. Bilen yok. En küçük delil bir ipucu yok. Yok oğlu yok.

Akşama dağdan ovaya indik. Patara plajlarının en başındayız. Vadinin tamamı önceki geçtiğimiz yerlerin tersine sulak, sazlık ve sera örtüleri ile kaplı. Zaten bu bölgeyi yürüyüşçüler genelde bultukları vasıtalar ile es geçiyorlarmış. Lena da aynısını yapmış. İlker üstçavuşun organize etmiş olduğu vasıta ile Patara ya vardık. Akşama Lena nın kalmış olduğu kampa yakın otelde geçireceğiz. Hatta Lena burada kendisini ödüllendirmiş Patara da bir gün fazladan kalmış. Plaja gitmiş. Antik kenti gezmiş. Akşam Patara nın küçük kafelerin birinde iki tek bira bile atmış.

Osman Başkomiser ve ekibin tamamı akşam yemek yiyeceğimiz restaurantta bizden önce gelip yerleşmişler. Onlar kızın en son görüldüğü Kalkan tarafını ve Kalkan kaş arasındaki parkurlarda araştırma yapmışlardı. Yüzlerindeki mimiklerinden onların ellerinde de birşey olmadığını hemen anlamıştım. Gerçi yüzleri gülüyordu da o gülüş eski amirleri olarak beni karşılarında görmekten dolayıcıydı. Yılların tecrübesi araştırmadan dönen memurun dolu veya boş geldiğini hareketlerinden hemen bana söylerdi. Şöyle onlara baktığımda bildikleri her şeyi denediklerinin yorgunluğunu ama boş taban etinin yavanlığını işin daha da kötüsü kırık ümitlerle dolu olduklarını seziyordum. Bu muhteşem avcılar karavana atmışlardı aynen baş avcı olarak benim gibi.

_ E Osman Başkomiserim neler yaptınız tutabileceğimiz bir ilmek var mı?

_ Amirim ne çok isterdim iyi bir şey demeye lakin üzgünüm soruşturmanın ta başında gibiyiz.

_ Yok mu farklı bir gelişme?

_ Yok abi. Zaten her gün raporlarımızı takip ettiğiniz gibi sıfıra sıfır elde var sıfır. Sizde bir farklılık var mı?

_ Ne gezer Osman ım, bizimkisi sizinkinden beter. Dört gündür geziyoruz dört gündür yolun çöpünü toptasak bir poşet çöp çıkmayacak. Sıfır.

_ E ne yapacağız amirim, ne öneriyor sunuz?

_ Ne diyeyim Osman ım benim yürüyecek bir günüm daha var. Yani kız Kalkan'a varmış. Son görüldüğü yer Kalkan. Madem başladık bitirelim derim. Sen yine bildiğinden devam et.

_ Abi valla ne yapacağımı şaştım kaldım. kadavra köpeklerinden, dronelara kadar her şeyi kullandık. Kalkanda ki tüm kameraları taradık. Onu yukarı tepeye götüren dolmuşcu onu son gören. Dolmuştan indiği yerleri, ilerisini Kaş a kadar taradık. Yani dolmuştan indikten sonra onu gören bir allahın kulu yok.

_ Şoförün ifadesinde şüpheli bir durum?

_ Yok abi. Adamın nerede olduğu saati saatine belli. Mobese kayıtları ile adamın ifadesi birebir örtüşüyor. Yani son gören katil değil ona şüphe yok deyince

_ Osman, Osman. Bir maktül varsa onu canlı son gören katildir. Yani benim anladığım neredeyse bir ay oluyor ne bir şüpheli, ne elde tutulacak takip edilecek bir şey var.

_ Aynen öyle abi. Siz bu yürüyüşe devam edecek misiniz?

_ Herhalde Osman. Kızın bastığı her yere basacağız.

_ Abi Patara ile Kalkan arasında kızın durduğu hiç bir yer yok onun için sordum.

_ Olsun.

_ Hani olabileceği muhtemelliği yüksek yerlerde olsaydınız belki gözden kaçırdığımız bir şey vardır o bağlamda.

_ Zannetmem. Araştırmalarını ifadelerin tamamını gördüm.Bende olsam aynı şeyleri yapardım. Sorun gözden kaçırılan bir şey değil.Sorun dedim duraksadım. Ben duraksayınca Osman az eğilip

_ Sence sorun ne abi?

_ İşte onu bende bilmiyorum Osman ım .Lakin bu kız var mı? Var. Buralarda mıydı? Buralardaydı. O zaman başına birşey geldiyse ki kesin geldi hala buralardadır. Benimkisi bir his. Belki onun iz güdümünü takip ederek bir şey bulabileceğime olan inancım.İnan ben de bilmiyorum. Yani bizim alışkın olduğumuz şehir vakalarından bambaşka bir vaka. Bence sebep sonuç bağlamında zıtlık var. Çok sürpriz bir şeyle de karşılaşabiliriz. Her neyse göreceğiz bakalım.

Osman Başkomiserin dediği gibi Patara ile Kalkan arasında önceki parkurların aksine ne bir market ne de cafeye rastladık. Kırış bol tozlu bir yol. Manzara harika. Delik Kemer denilen nefis bir yapıdan geçtik. Korkunç dik engebeli tehlikeli,bir o kadar zor parkur. Ben bakanlık olsam bu deniz tarafından giden parkuru hemen kapatırım. Allah göstermesin en küçük bir hatada kaya sivreltileri o kadar kötü ki yaralamaz direkt öldürür. Koyların mavi renk cümbüşlerini yukardan seyretmek çok zevkli. Hatta koydaki tekneleri kıskandığımı fark ettim. Kalkan”da yine Lena nın kaldığı otelde konakladık. Sahibi ne geveze bir adam hiç çenesi durmuyor. Kim kimi sorguya çekti orası biraz şüpheli. Akşam tüm ekip yine bir olup Osman ların daha önceden Lena nın gezip oturduğu kafeleri Kalkan kasabası nı gezdik. Mobese kameralarındaki görüntüleri izledik. Lena yı yaklaştırmaya çalışan kur yapan gençlerin ifadelerinin üzerinden geçtik. Bedenen ve zihnen bitik,daha da beteri istediğimizi elde edememenin hayal kırıklığı ile odalarımıza döndük.

İki günümüz Kalkan”da önceden yapılmış kovuşturmaların üzerinden geçmekle geçti.Hani derler ya böyle cinayet mi olur diye; aynen öyle. Böyle cinayet minayet olmaz. Osmanlar yapılması gereken ne varsa zaten fazlasıyla yapmışlar. Koçlarımla bir kez daha öğündüm. Kovuşturmayı mükemmel yapmışlar,en küçük bir eksiklik tespit edemedim. Hani onların aklına gelmeyip de aklıma gelen bir iki bakış açısı ile ifadeleri yönlendirsem de sonuç değişmedi. Tüm ifadeleden tape,mobese,kamera kayıtlarından hiç bir şey çıkmıyordu. Hani Lena”nın buraya ulaştığını bilmesek sanki bu olay hiç yaşanmamış gibiydi. Lakin gerçekte o Alman kız buraya gelmiş ve ortadan kaybolmuştu. Her ne sebeple bu kayboluş gerçekleşiyse bizim ne yapıp edip bu olayı acığa çıkarmamız gerekiyordu. Hani ben emekliyim artık kimseye karşı bir yükümlülüğüm yok lakin Osmana gelen telefonlardan,dışardaki canlı yayın araçlarından akşamları görüntü olsun diye açtığımız televizyondaki yayınlardan olayın ne kadar gündemde olduğunu görmemek imkansızdı. Jandarmada tüm gücüyle olayı çözümlmek için asılıyordu. Bölge talana çevrilmişti. Her yer didik didik aranıyordu. Her karkas bina,artıl viraneler,dere yatakları,uçurum, yar dipleri yani kısaca bölge didik didik aranıyordu. Her yerde Lena nın o gülen fotoğrafları asılmıştı. Jandarma dronları hava vızırıyordu. Samanlıkta iğne aramak denir ya aynen öyle. Onlarca insan olayın üzerinde çalışsa da sonuç aynıydı. Sinirler gergin herkes patlayacak gibiydi... Tek güzel şey cennet yurdumun cennetinin merkezinde gibiydik. Kaş,Kalkan her ikisi de muhteşem yerlerdi. Bayıra kurulmuş şehrin her yerinden masmavi Ege suları,adacıklar göz alıyordu. Begonfillerin renk cümbüşündeki bahar çiçekleri ortamı süslüyordu. Kıyının sakin insanları umut vadeden sezona hazırlanıyorlardı. Genelde kuzey ağırlıklı yerleşik ecnebi sakinler Anadolu mozoğine farklı motifler oluşturunuyordu.Güzel yerdı vesselam. Fırsatını buldum mu Polis merkezinin deniz gören köşesindeki bankta vakit geçirmeyi sever olmuştum. Egenin derinliklerine bakarken alternatif bakış açıları bulmaya çalışıyordum ki bu

sakinliği bugün acı bir bağırtı aldı götürdü. Adı üzerinde karakol burası bağırtısı çağırtısı eksik olmaz. Hatta fazla sakinlik yaramaz mesai bitmez. Bir kadın isyan edercesine bağırıp çağırıyor. İnsan ister istemez kulak kabartıyor. Kadının çatallaşan sesinden ağladığı belli. Aksiyondan pek haz almam,sevmem öyle kargaşayı. Sonuçta karakol birileri müdahale eder deyip çayımı yudumlariken kadının “Alman kız,Alman kız” diye bağırması tüm dikkatimi bir an ona yöneltti. Önce yanlış duydum zannettim,algıda seçicilik işte. Sonra kalkıp gürültünün geldiği tarafa yönelince karakolun giriş kapısının karşısında ellili yaşlarda,giyiminin her halinden yörenin köylerinden olduğu belli bir kadın kendini yere atmış bir kolunda kadın polis diğer yanında muhtemelen bir yakını kadını yerden kaldırmaya çalışıyorlar. Karşılarında da iki üç karakol polisi,bir iki kasaba sakini kadının çırpınışlarını seyrediyorlar. Kadının renkli naylon ayakkabısının biri ayağından fırlamış,cırtlak sarı renkli eşarbtı çözölüp başından arkaya sırtına kaymış,kınalı örgölü bakımsız saçları örgüden firar eder gibi bir hal almıştı. Kadın kendini yerden yere atmaya çalışıyordu. Kadın “kızım,kızım kınalı yavrum!” diye ağıt yakıyor kadın polisten kurtardığı eli ile göğsünü saran elbiseleri parçalamaya çalışıyordu. Karakolun kapısındaki polisler beni de karşıdan seyrettiğimi fark edince kadını ikna etmek için tehditle karışık sakinleştirmeye çalışıyorlardı. Derken nereden geldiğini görmediğim altmışlı yaşlarda kır saçlı tıknaz bir adam arkadan kadını önüne gelip kolundan tutmaya çalışınca kadın yine “kızım “diye inlediğini ve adama da direndiğini gördüm ki;adam sertti kadına bir iki tokat çekince bir anda polisler adamı tutup kadından uzaklaştırdılar.Kadın tokatın etkisiyle mi,yoksa polislerin adamı tutmasından mı bilemem hırçınlığı bitti yerdeki sarı eşarbını alarak doğrulmaya çalışıyordu.Ayağa kalkınca yerdeki ayakkabısını giymeye çalışırken de kendini tokatlayan adamı bırakmaları için polislere sesleniyordu.

_ Tamam ,tamam bırakın Ali yi demesinden adamı tanıdığını,taşkınlığı da polislerin adamı tutmasından dolayı bıraktığını anladım. Polisler adama yükselmişlerdi” kadına niye vuruyorsun? Atalım mı seni içeri!?” gibi şeyler söylese de aslında adamın tokadı ile kadının sakinleşmesinden gayet memnundular. Zapt edilemeyen kadın şimdi yalvar yakar adamı polislerin elinden almaya çalışıyordu. İnatçıydı ve polisin ona “şikayetci misin?” gibi ona çok saçma gelen sorusuna anında cevabı yapıştırdı. “Değilim,kocam o sever de döver de. Şikayetci değilim” Polis “İyi o zaman iki de bir gelip taşkınlık yapma. Arıyoruz kızını. Senin burada olay çıkarmanın bize bir faydası olmuyor. Söylüyoruz sana bir gelişme olursa arayıp bilgi vereceğiz. Bak bir daha böyle bir şey yaparsanız atarım sizi nezarethaneye” deyince bulunduğum köşeden ileriye atıldım. Kadın polislerin bıraktığı kocasının ardı sıra çıkışa yönelirken eşarbını bağlamaya çalışıyordu.

_ Hayrola nedir bu kadının halı? diye önüne gelen ilk polise sordum

_ Delinin teki amirim. Kızı kaçmış,başımızın belası. Jandarma bölgesi onların denetiminde diyoruz anlamıyor. İkidir gelip cıngar çıkartıyor burda.

_ Kızı kaçmış derken

_ Kocaya kaçmış işte amirim çalı dibi. Bizim buralarda olur böyle şeyler diye muzurca gülünce polisin bu laubaliliği canımı sıktı.

_ Ne zaman kaçmış? diye sorunca

_ Baya oluyor amirim dedi

_ Ne demek baya oluyor? diye tekrardan sordum.

_ Bilmem bir ay kadar oldu herhalde dedi

_ E bulamadınız mı? Kime kaçmış? Neredey miş? diye sorunca cevabı polisin yüzünde görüp ne dediğini bile dinlemeden bahçe kapısından çıkmakta olan yaygaracıların ardına yöneldim.

_ Hey hemşerim! Durun hele! diye bir iki seslenmeme grup durdu. Yanlarına vardığımda kadın üst baş düzelmesini bitirmek üzereydi.

- _ Sizin kızınız kaçmış herhalde? diye sorunca Adam
- _ Öyle abi.
- _ Ne zaman oldu bu?
- _ Bir ayı geçti abi
- _ Kiminle kaçtı? Sevdığı falan var mıydı?
- _ Kozalaklar Osman'ın oğlu ile dedi adam. Kadın
- _ Hiç de bilem değil? Eğer onunla kaçacak olsa haberim olurdu deyince
- _ Şöyle gelin de size bir çay ısmarlayayım hem de biraz laflayalım dedim. Adam şüpheyle baksa da kadın hemen kamelya ya yöneldi. Kamelya da biraz önceki adrenalin yüklemesini boşaltmak için yeni oturmuş polisler bizi karşılarında görünce şaşkınlıkla kalkıp yer verdiler. Dört tane çay istedim.Çaylar gelesiye kadar üçü karşımda birbirimizi süzüyoruz. Her hallerinden fukaralık akıyor. Köylüler. Ana,baba ve oğul,el birlik eksik parçalarını aramaya gelmişler. Yöresel eski giysileri içerisinde oldukları yaşların en az on yaş fazlalığında lar.
- _ Az önce Alman kız falan diyordun diye giriş yapınca sanki zor bir soru,bilmedikleri yerden sormuşum gibi bir irkildiler. Kadın
- _ Haksız mıyım amca deyince bu koca kadının bana amca demesine takıldım lakin cabuk toparlandım.Kadın hani haksızda değil bedede de yaş kemale erdi.Kadın
- _ Heryer o Alaman kızın resimleri ile dolu.Hani assınlar ona diyeceğim yok da bizimki de Allahın kulu bari bir tane de bizimkininkine assınlar. Televizyonu radyosu her yer o Alman kızdan bahsediyor benim Hatcamın esamesi okunmuyor. Ben kızmakta haklı değil miyim amca? diye sorunca
- _ Haklısın dedim.
- _ Haklıyım tabi. Burası bizim memleketimiz,benim dedemin babası Çanakkale'de yatıyor,cenazesi bilem gelmemiş,fukarayız ya kimsenin bizi taktığı yok.
- _ Kızınız ne zaman kaçtı? diye sorunca Koca
- _ On üç nisanda. Bir ayı geçti abi ses seda yok.
- _ Şu temin birlikte kaçtığını söylediğiniz çocuk? diye sorunca
- _ Nedim mi? Ondan da haber yok deyince kadın
- _ Hatcam Nedim puştuna falan kaçmadı öyle bir şey olsa mutlak bana söylerdi.
- _ E kim diyor bunu?
- _ Kim diyecek köylülerin uydurması.
- _ İyi de niye Nedim? diye sordum
- _ Nedim dediğin ipsiz sapsız biri. Yazları sahillere iner karı kız peşindedir. Kim bilir nerededir şimdi? Hatcamın o hırbo ile mümkün değil işi olmaz.
- _ Peki hadi Haticeyi geçtik Nedim i bulamadılar mı?
- _ Yok amca o şimdi hangi deliğe girmiştir kim bilir? Hem Hatcam akıllı,alımlı güzel kızdır. O itle ne işi olur ki? Ben bunu bilir bunu söylerim lakin kimse beni dinlemez. Ben kızımı tanırım deyip eşarabının ucu ile ile çizgisi bol güneş yanığı yanağından akan gözyaşlarını silmeye başladı.
- _ Siz neredensiniz? deyince adam
- _ Yukardan yayla Asar köyünden dedi.
- _ Uzak mı buraya?
- _ Yok abi taş çatlasın otuz,otuz beş kilometre çeker merkezden. Yaylasındayız buranın.
- _ Peki sizin olayı jandarma bakmıyor mu?
- _ Jandarma da polislerde çok gelip gittiler. Gerçi onların derdi hep şu kayıp Alman kızdı.
- _ Siz ne zaman kayıp bildiriminde bulundunuz?
- _ Hemen ertesi günü ayın on üçünde.
- _ E O günden bugüne bir sonuç çıkmadı mı?

_ Yok amca. Bizimkisini arayan yok ki dedi kadın burnunu çekerek.

_ Tamam anladım. Şimdi siz burada bekleyin ben bir içeri gidip birileriyle görüşeceğim. Size ben bir çay daha söyleyeyim, sakince beni bekleyin deyip bardakta kalan son yudumu hızlıca çekip içeriye yöneldim.

Osman ve Harun ilker üstçavuş ile odaydılar.

_ Osman yukarı Asar köyünden bir kız nisanın on üçünde evden kaçmış bununla ilgili bir malumatın var mı? diye sorunca

_ Evet abi demesiyle İlker üstçavuş

_ Asar köyünden Hatice Güngör. Bir gençle beraber kaçmış deyince

_ Annesi Nedim denen o gençle mümkün değil kaçmaz diyor deyince İlker

_ Amirim tüm köy Nedim ile kaçmıştır diyor. Zorla kaçırılma falan söz konusu değil.

_ Peki bu Nedim denen genci bulamadınız mı?

_ Yok amirim. Adam hayta, başı bozuğun teki. Nerde akşam orda sabah diyenlerden. O soruşturmada ben de vardım. Kimle konuştuysak herkes beraber kaçmıştır diyorlar. Herif köylü güzeli. Pek zorlamasına gerek yok yani deyince Osman Başkomiser

_ Abi o köye gittiğimizde bizde işittik olayı. Söylenen İlker Üstçavuşun dediğinden farklı değildi deyince

_ Lena'nın kaybolduğundan iki gün önce deyince Osman

_ Evet abi. Arasında bir bağlantı olabileceğini mi düşünüyorsunuz?

_ Sence, olabilir mi?

_ Zannetmem.

_ O Asar köyü Likya yolunun üzerinde değil mi?

_ Yok ama yakın. Dağ köyü daha yukarıda.

_ Lena'nın dolmuştan indiği ve yürüdüğü istikamette mi? diye sorunca İlker üstçavuş

_ Doğrudur amirim.

_ Diyelim ki ben bu vakanın kılçığıyım ve bu iki kayıp arasında bir bağlantı var dedim. Ne düşünürsünüz?

_ Sizin dediğinizi Kıvanç da demişti ama bir bağlantı bulamadık. Zaten arada koca iki gün var.

_ Koca iki gün dedim kafamı sallayarak. Bence araştırmaya değer. İlker dosya sizdedir herhalde ? diye sorunca İlker Üstçavuş

_ Evet amirim. İsterseniz hemen alıp geleyim.

_ Yani düşünürsek yapacak daha iyi bir fikrimiz olmadığına göre, ben derim ki bir bakalım. Aile de burada dışarda kamelyada oturuyorlar. İlker sen dosyayı getir. Ben ailenin yanına gidiyorum dedim. Osman

_ Abi bende geleyim mi?

_ Nasıl istersen dedim odadan çıktım.

Aile bıraktığım yerdelerdi. Osman la beni görünce derlenip toplandılar. Belli ki Osman ı tanıyorlardı. Tedirgin olmuşlar gibiydiler.

_ Oturun oturun dedim. Benden çok Osman ile ilgili gibilerdi. Anladığım kadarıyla Osman Başkomiser son bir ayda bölgede baya bir iz bırakmış. Osman ın benim yanımdaki saygılı tutmu onların gözünde beni de bir anda önemli bir yere koyuvermişti. Kim bilir belki de beni kendilerinin biraz önceki çaresizlik gösterisinden dolayı acıyıp onlara yaklaşan bir ihtiyaç gibi görmüşlerdi.

_ Size kendimi tanıtmadım. Ben emekli Başkomiser Zafer. Bende kayıp Alman kızın vakası için gelmişim. Şimdi sizin vakanızı da araştırmak istiyoruz. Belki bu Alman kızın vakası ile bir bağlantı kurabiliriz diye düşünüyorum deyince kadın

_ Amca bizim kızın Alman kız ile ne ilgisi olabilir ki? Tanışmazlar, görüşmezler.

_ Ona bakacağız dedim. Şimdi siz kafanızdakileri bir dökün bakalım. Sizin kız kimdir,necidir.Ne yer ne içer? Hoşlandığı görüştüğü biri var mıdır? diye sorunca Adam

_ Müdürüm biz köylüyüz. Köyümüz küçücük bir dağ köyüdür. Rençberlik,hayvancılıkla uğraşır arıcılık yaparız. Kendi halimizde kıt kanaat geçinir gideriz. Köyde herkes birbiriyle hısım akrabadır. Öyle dışardan falan gelen giden olmaz. Haticem daha on yedi yaşında bir sübyan. Aslında zehir gibi bir kızdır emme imkansızlıktan fakirlikten okutamadık. Bize her konuda yardım eden vefalı bir kızdır. Boylu poslu güzel kızdır. Anasına benzer. Talipleri çoktu, isteyenler oldu emme,o kimseyi istemedi bizde yaşı küçük deyip vermedik. Öyle gözü dışarda falan da değildi. Biz yürüğüz müdürüm elimizdekilerle yetinmesini biliriz. O da öyleydi. Bu olay nasıl başımıza geldi bir türlü aklımız ermiyor.

_ Peki şu Nedim denilen genç? diye sorunca kadın hiddetle atıldı

_ Yok amca Nedim medim yoktu gönlünde. O milletin uydurması deyince kocası hanımının sözünü keserek

_ Müdürüm Nedim de boylu poslu her yıl dışarılara çalışmaya gidiyorum diye çıkan civan bir delikanlıdır. Kılığı kıyafeti de yerindedir,kendine bakar köftehor. Lakin akli fikri karı kızdadır. Atar tutar. Biz biliriz bizi. Bir bok yediğinden değil de. İşte insanlarda hani bizim kız güzel ya kafasına girdi derler. Lakin bizim avradın dediği gibi Haticem ondan haz etmezdi deyince bu sefer kadın kocasının sözünü tekrardan kesti..

_ Amcam eğer gönlü olsaydı ben bilmez miydim? Bırak gönül komayı onun için pislik derdi.

_ E peki köylüler niye Nedim le kaçmış derler? diye sorunca

_ Neden olacak aynı gün ortalıktan kayboldular da ondan.

_ İki gün sonra da Alman kız kayboldu. Enteresan. Siz hele bir anlatın bakalım Hatice o gün ne yapıyordu?

_ Keçiye gitmişti. Akşam sürü ağıla döndü lakin Hatcam dönmedi deyip ağlama krizine girdi kadın. Aramadığımız yer kalmadı. Günlerdir bir umut dağ taş arıyoruz lakin ne bir iz ne bir işaret. Yer yarıldı sanki içine düştüler.

_ Hatice hiç köyden,yaşadığınız yaşıntıdan şikayet eder miydi?

_ Kim etmez ki? Lakin biz basit yaşamımızdan,azla mutlu olmasını bilen kanaatkar insanlarız. İşte bu benim oğlan, sor ona bir şikayeti var mı? Osman başkomiser

_ O Nedim denilen gençle aynı gün kaybolması size de ilginç gelmiyor mu?

_ Ne bileyim amirim.Artık bize hiç bir şey garip gelmiyor. Kendi halinde insanlardık son bir ay yerdemiyiz gökdemiyiz belli değil.

Biz sorduk onlar anlattılar.Onlar anlattı biz dinledik. Taki ilker üstçavuş elinde dosya ile gelene kadar.Biz aileyi yeniden çaylayıp içeriye odaya gittik. Dosya kabarık değildi. Lakin ilk sayfadaki Hatice nin resmi beni nedense Lena yı çağırtırdı. Okul önlüğü kıyafeti içerisinde,örgülü gür dalgalı olduğu belli saçları,kalın kaşları,çıkık elmacık kemikli,çekik ela gözlü,hafif tebessümlü güneş yanıklı gül yüzlü bir kız. Lena nın betimlemesinin Anadolu versiyonu. Benzerlik nerden bu zıtlık nasıl oluyorda Lenayı çağırtıyordu diye daha dikkatli bakınca ikisi de çok güzel kızlardı. Her ikisinin yüzünden de yaşam sevinci etrafa yansiyordu. İçim bir daha cız etti. Dosyayı incelediğimizde klasik basma kalıp yapılması gereken her şey,prosedür ne emrediyorsa yapılmış. Bence ile başlayan yargısı bol ifadeler,falan filan. Dosyanın ortasında Nedim'in bir resmi çıktı. Resmi incelediğimde bu yargıların hiç de sebepsiz olmadığını anlayıverdim. Adam civan,erkek güzeliydi. "Kaçalım" dediği hiç bir kız ona "hayır "diyemeyecek türdendi. Tipine baksan öyle gözükse de bakışından,saç kesiminden duruşundan çok banal bir tip gibi duruyordu. Herifin varoş kibiri katraja yansımıştı. Dışının biçimi içinin biçimsizliğini kapatmıyor ,insanı rahatsız eden bir tezatlığı gözüne sokuyordu. Tabi bu tezatlığı görmeye göz lazımdı. Görmeyen için denklemi çözmek çok basitti. HATice ile aynı gün kaybolmaları eksik pazulun tamamlanması gibi bir şey

olmuştu herhalde köyler için. Haritadan köyün yerini,Lena nın son görüldüğü yeri,muhtemelen yürüyeceği etabı işaretledik. Kamelyada bekleyen aileden babayı çağırıp keçilerin hangi tarafta otlamaya gittiğini öğrendik. Kalkıp köyü,Lena nın dolmuştan inip son görüldüğü yeri,keçilerin otlama bölgesini içine alan büyük bir daire çizdim. Osman ve İlker e dönerek

_ Bu dairenin içini didik didik arayacağız. Her taşın altına bakacağız. Bu kızların başına ne geldiye burada geldi dedim. Kokuyu almıştım. E boşuna sansar demiyorlar. Ertesi günü jandarma ve polis bu kayıp vakası ile ilgili çalışan herkes dün çizdiğim dairenin içerisine yönlendirdik. Gökde dronlar yerde karınca misali bizler yetmedi kadavra köpeklerine kadar iki kızı arıyorduk. Tüm patikalar,çalılıklar,yer bayır,dere çayır ne varsa. Etrafta rastlanan her kim varsa kısa bir sorgudan geçiyordu. Çevrede köyler vardı. Arpa buğday ekilmiş tarlalarda,dağ çiçekli patikalarda,zeytin ağaçlarının aralarında keçi koyun leblebi dışkılarının arasında geziniyorduk. Öğle ezanı okundu,ilkindin ezanı okundu.Dağ havası acıktırıyor yenmiş kumanyaların artıkları bitti. Sular dibe vurdu.Ümitler ufka yaklaşan güneşle beraber kararmaya başlamıştı ki; ilk müjde Halil adlı bir jandarma erinden geldi. Patikanın hemen yanında çalı dibinde gümüş bir kelebek motifli takı parçası bulmuş, komutanı telsizden anons edince batmaya yüz tutan güneş sanki daha bir parlak oluverdi. Kelebek motifli gümüş takı. Lena nın bileğindeki gümüş takıda vardı. Youtube kanallarındaki resimlerde dikkatimi çekmişti. Kızın sol koluna taktığı bileklikte uğur böceğinden tutuverinde türk bayrağına kadar birçok motif sallanıyordu. Bulunan parçayı derhal bize getirmelerini ve çevreyi daha dikkatli ayrıntılı aramalarını emrettim. On dakika geçmedi bir asker soluk soluğa koşarak yanımıza geldi. Avucundaki küçük parlak gümüşü gösterdi. O gelesiye kadar Kıvanç tan Lena nın sitesine girerek kolundaki takıyı net gösteren resimleri buldurmuştum. Yanılmamışım kelebek aynı kelebek. Yani elbet o takıdan binlerce vardır lakin bunun Lena nın olması yüzde bin beşyüz. Askerin takıyı terli avuç içinde getirmesini içimden ne kadar kızsam da bu müjdeli haberden sonra gence kızamadım.

_ Evladım delil böyle mi taşınır? Yokmuydu yanınızda bir torba mendil? Şimdi sen o tuttuğun elini bir yere sürme,kelebekte elinde kalsın hemen doktor DNA incelemesi için örnek alsın. Bunlar önemli ayrıntılar nasıl gözden geçiriyorsunuz anlamıyorum. Nefesini dengelemeye çalışan genç aferin beklerken beklemediği yerden gelen bu uyarı ile kendine geliverdi. Osman

_ Abi bu kızındır başka kimin olacak?

_ Bende biliyorum Osman da kanıt kanıttır. Oğlum bunu nerede buldunuz? diye sorunca asker

_ Şu tepenin ardındaki bayırda komutanım dedi.Askerin işaret ettiği yere baktığımızda geldiğimiz likya patikasının dışındaydı.

_ Orası Likya yolu mu?

_ Hayır Komutanım yol aşağıdan geçiyor. Yoldan en az yedi sekiz yüz metre uzakta keçi patikasının yanında bulduk.

_ Tamam evladım sen git doktor olay yeri inceleme gerekli numuneleri alsınlar.Haden bakalım gideceğimiz yer belli deyip askerin işaret ettiği yere yöneldim.

Takının bulunduğu yere vardığımızda güneş ufka yaklaşmış kıvılcık ufuk çizgisi denizde akşam yakamozu oluşturmaya başlamıştı.Osman a

_ Osman burayı işaretleyin,bugünlük paydos ediyoruz. Bu taraftaki tüm arama ekiplerine anons edin bu patika yolunu kullanmasınlar. Yarın burada buluşuyoruz.

Akşam yemekte harita üzerinde takının bulunduğu yerin çevresini inceledik. Herkes aklına gelen tüm ihtimalleri saçma sapan demeden attı tuttu. Ekibe baktığımda yüzlerinden dünkü yılgınlık gitmişti. Bir ayı geçkin tüm çalışmalar sonucunda ilk kez Alman kızdan bir işaret

bulunmuştu. O küçük kelebek umut olmuş tüm ekibin omuzlarına konuvermişti. Ekiplerdeki bu değişiklik medya ordusunun gözünden kaçmamış olacak ki birileri haberi sızdırıp almış. Neredeyse tüm kanalların ekranlarının alt yazılarında Alman kızın takısının bulunduğu haberleri geçiyordu. Haber kanallarında pek mümkün gözükmesi de unutanların hatırlaması için Lena'nın gülümseyen resimleri ışığında hikayesi anlatılıyordu. Pencereden ekranda gördüğüm muhabirin bahçede canlı yayın aracının karşısında yayın yapmasını seyrediyordum ki köşede diğer kız Hatice'nin ailesini gördüm. Onlarda haberi alır almaz karakola gelmişler. Garip kolları korkuyor olsalar da köşe oturdukları yıkık duvardan karakolun avlusundaki curcunayı seyrediyorlar. Onların bu garip hali içimi burktu. Kadın haklıydı herkes Lena'dan konuşuyordu kimse Hatice demiyordu. Canlı yayını bitiren muhabirler toplanıyorlardı.

Avluya çıkıp duvar kenarından Hatice'nin ailesine yöneldiğimde onlar çoktan beni görmüş bana doğru hareketlenmişlerdi ki nöbetçi kart polis elindeki dipçiksiz yarı otomatik tüfekle onlara doğru yönelmişti ki polise

_ Bırak bırak gelsinler diye seslenince adam bana dönüp başıyla "emredersiniz" selamını verdi. Aile ona saygı ile selamlayıp hızla yanıma geldiler

_ Televizyondan duyduklarımız gerçek mi amirim, Hatice ile ilgili bir şey buldunuz mu?

_ Yok Ali. Lena'nın bir takısını bulduk deyince anne yine ağlamaya başladı. Anne işte içinde beliren küçük umut filizinin boynunu bükmesi dışarıya gözyaşı olup akmaya başlamıştı.

_ Ya dur bak dün elimizde hiçbir şey yoktu, endişelenme ben Hatice'yi de bulacağım deyince kadın bir adım yaklaşıp el gözlerini gözlerime dikti

_ Bulacak mısın? Bulacaksın değil mi? Ben dedim Hatice mi bulursa bir sen bulursun dedim. Demedim mi? diye kocasına bakınca adam istemsizce

_ Dedin dedi. Kadın birden ellerime sarıldı.

_ Amcam sen Haticemi bul ben sana kul köle olurum tarzı ağlamalı ağıtlarla ellerimi öpmeye çalışıyordu. Ellerinden tutup az ileri ittim

_ Dur kadın dur. Sen bir sakın ol. Git evine otur. Telefonunuz var en küçük gelişmede ben sizi arayacağım. Kadın bir kendine gelip kayan eşarpını düzeltirken

_ Şimdi deyin bakalım o gümüş takıyı Tozkoparan mevki deniliyormuş orada bulduk. Hemen Arap Ali'nin tarlasının karşısında. Hatice oralarda gezer miydi? diye sorunca Ali

_ Amirim orası kör itin öldüğü yer. Lakin bizim köye uzak bile olsa keçi bu nereye gideceği belli olmaz, lakin dedim bizim köyün uzağında. Hani yazın gider de yeşilliğin bol olduğu bu mevsimde pek oralara gitmez.

_ Sen yeri biliyorsun iyi anladın değil mi?

_ Anlamaz mıyım müdürüm, çobanız biz çocukluğumuz oralarda geçti.

_ Anladım. Dediğim gibi siz gidin size söz en küçük gelişmede sizi bilgilendireceğim deyince bu seferde Ali ellerime sarıldı.

_ Allah sizden razı olsun müdürüm Allah...

Ertesi sabah erkenden tüm ekip gümüş takının olduğu yerdeydi. Öğlene varmadan kurumuş bir insan dışkısı bulduk. Hemde bulduğumuz yerin hemen yanındaki çalının içinde başka bir gümüş takı parçası uğur böceği motifi. O uğur böceğini ezbere biliyoruz. Lena'nın. Olay yeri dışkıdan örnek aldı hemen tahlile gönderdi. Akşama yaklaşık bir kilometre uzaklıkta bir bot izi bulduk. O da Lena'nın giydiği bot. Botun izi yukarıya doğruydı. Sanki bilerek bırakılmış gibiydi. Geçen onca zamana karşın izin hala belirgin olması tuhaftı. Zira o izin orada o kadar belirgin olması için çamura bilerek ve baskı yapılarak olabilecekti. Kesin kız işaret bırakmıştı. Osman a

_ Bu kız kaçırılmış dedim. Ardında bilerek işaret bırakıyor.

_ Bu dağ başında kim kaçıracak? diye sorunca

_ İtin kopuğun olmadığı yer mi kaldı Osman?Bu kız kaçırılmış. Gramer gibi iz bırakıyor. Ne yaptığının farkında. Bak o bok da onun çıkacak. Şimdi sen komutana da söyle herkes bir yay gibi dizilsin yukarı doğru bu patikadan yürüyeceğiz. Geniş aç. Dron operatörünü söyle zikzak çizerek her yeri yukarı doğru tarasın. Akşama kadar başka bir bulgu bulamadık.

Akşam Kıvanç elinde dosya kağıdı ile geldi.

_ Amirim bulduğumuz dışkı Lena nın değilmiş deyince herkesin bir modu düşüverdi. Osman

_ Ne demek değil.Olmaz öyle şey yanlış tahlil yapmışlardır bir daha yapsınlar deyince Kıvanç

_ Bende öyle dedim.Üç kez kontrol etmişler Lenanın değilmiş deyince İlker üstçavuş

_ Belki de kaçırın adamındır dedi.

_ Yok kaçırın adamın olamaz. Kimse kaçırdığı insanın önünde sıçamaz. Galiba ben kimin olduğunu biliyorum deyince herkes şeytan görmüşçesine gözlerini açıp bana bakınca

_ Yani tahmin ediyorum deyip telefona sarılıp Haticenin babası Ali efendiye arayıp “hemen hepiniz karakola gelin” dedim. Telefonu kapatınca.

_ Bence o başka bir kıza ait. İki kız birbirlerinin yanında hacetlenebilir.Kim bilir belki bu Hatice denilen diğer kayıp kız olabilir deyince Osman

_ Abi iki kaybı nasıl birbirine bağladın?

_ Çünkü ben sansarım oğlum bunu boşuna mı diyorlar zannediyorsun?

Sabah kahvaltısından sonra toplantı odasında tam bir şamata vardı. İhtimaller, ihtimaller. Tink tang derler ya. Bizim tank en akıl almaz fikirlerle dolup taşıyordu. DNA testinde dışkının Haticenin olma ihtimali yüzde doksan dokuz çıkmıştı. Hatice ve Lena birlikteydi...

Bugün bizim ekip araziye çıkmamıştı. Jandarma dün kaldığımız yerden araştırmaya devam ede dursun biz ekipce sorgu odasında iddik.Haticenin ailesi ayrı ayrı odada sorguya alınmıştı.

İşin şekli şemali değişmişti. Adettendir ilk en yakından başlanır. Yine her yol denendi.

Suçlandılar,sorgulandılar,iyi polis kötü polis oyunları oynandı. İkinciye kadar Haticenin değil ailesi tüm sülalesi karakola çağrıldı. Bendeki izlenim aile doğaldı,sakladıkları bir şey yoktu.

Saftılar hatta haddinden fazla saftılar. Karşılaştıkları muameleye şaşırırsalar da kızlarından

bulunandan ümitlenmişlerdi. Dirisi veya ölüsü. Hallerini çok iyi anlıyordum. Allah kimseyi

sevdiklerini kaybederek sınamasın. İki gün Haticenin köyü dahil herkes sorgulandı. Bu arada

Nedim Yunanistanda bir hapishanede çıktı. Adamın dünyadan haberi yok. Hatice ile Lena nın

beraber olduklarını anca iki gün saklayabildik. Medya duyar duymaz yer yerinden oynadı. Ne

ihtimaller ne ihtimaller. Tüm bölge abluka altına alınmıştı. Gökte uçan kuzgun bile

sorgulanacağım diye yere inmekten korkar olmuştu. Her akşam tüm sorgu raporları önümüze

geliyor gece geç saatlere kadar bir şey bulurum ümidiyle ekip olarak tüm raporları okuyorduk.

Bazende dertleşiyorduk. Bölge insanını tanıdıkca sevmiş meslek gereği her ne kadar

herkese şüpheyle baksak da o kadar saflardı ki bazen içimiz kıyılıyordu. Zor şartların

insanlarıydı. Bölgedeki en önemli problem su sıkıntısıydı. Genel olarak bölge kuraktı. Su

yoktu. Taşıma suyla hayatlarını idame ediyorlardı. Taşıma suyla değirmen döner mi?

Dönmez elbet. Kuru tarım,hayvancılık ana geçim kaynağıydı. Son yıllarda küresel ısınmanın

en güçlü etkileri kurak olan bölgenin üzerine kabus gibi çökmüştü. Yağmur yağmıyordu.

Sarnıçlar dolmuyordu. Tankerlerle su oavadan yukarılara taşınıyordu. Bu bile bir sektör

olmuştu. Gençler kendine güvenenler şehirlere göçmüştü. Her üç evden biri boştu. Fukaralık

garibanlık diz boyuydu. Hemen üç beş kilometre aşağıda villalarda sahil bandındaki yaşamın

esamesi yukarlarda yoktu. Zenginler ta bilmem hangi memleketten gelen emekli ecnebler

bankamatikten çektikleri euro cinsi kallavi maaşları ile kendilerine has villa havuzlarında

yaşamlarının kışını geçirirlerken yukarıdaki yurdun asil sahiplerinin değil nefesleri herşeyleri

kokuyordu. Azgın tabiat şartları ile bir dirhem ekmek aş için amansız yılgın mücadele

içindelerdi. Zıtlıklar kuramı ne de çetindi. Örnek biri kendini keçilerine dadanan canavardan

şikayetciydi. Bir ayda üç tane keçisini canavara kaptırmıştı.Bam. Bam. Bam.

_ Osman! Osman!
_ Buyur abi burdayım.
_ Sor bakalım jandarma arazide hiç leş kalıntısı bulmuş mu?
_ Ne leşi abi?
_ Keçi Osman keçi leşi.
_ Keçi leşi ne alaka abi?
_ Derin alaka Osman. Sen dediğimi yap deyince Osman'ın yüzü bir geldi gitti.
_ Tamam abi soruyorum deyip odadan çıktı. İki dakika sonra geri geldi.
_ Yok abi arazide leş meş bulmamışlar.
_ Anlaşıldı deyip dışarı çıktım. Hatice'nin ailesi kamelyada oturduklarını görmüştüm. Hemen yanlarına gittim.
_ Celal Şahin i tanıyor musunuz? diye direkt sorunca Anne
_ Celal Şahin? diye soruma soruyla cevap verdi. Ali
_ Kumru Celal. Karşı Gölcük köyünden.
_ Kimdir bu adam?
_ Kim olacak gariban,o da bizim gibi bir çoban. Arıcılık hayvancılık yapar.
_ Sizin buralarda kurt oluyor mu?
_ Olmaz mı amirim,yükseklerde olur.
_ Hiç sizin sürüye geldi mi?
_ Yıllar önce kışın gelmişti.
_ Bu Celal in sürüsüne kurt dadanmış üç tane keçisini götürmüş.
_ Bu mevsim de,pek olan şey değildir emme.Takdir i ilahi
_ Bu Celal neyin nesidir? Çoluğu çocuğu var mıdır?
_ Çoban. Dediğim gibi o da bizim gibi hayvancılık yapar. İki oğlu bir kızı vardır. Oğlunun biri Antalya da,kızı da Elmalı'da evliler. Oğlu karısıyla beraber Gölcük köyünde yaşarlar.
_ Senin kız ile Celalin oğlu akran mıdır? Tanışıklıkları var mıdır?
_ Oğlan Haticeden büyük emme aralarında fazlada bir yaş yoktur. Hem oğlanın az bir aklı kıttır. Oda çobandır. Dağda bayırda raslaşmamız vardır. Siz bunları niye soruyorsunuz bir şeye mi ulaştınız?
_ Bilmiyorum Ali,lakin bu konuştuklarımız aramızda kalsın sakın kimseye belli etmeyin. Bu önemli ona göre.
_ Tamam müdürüm der miyim heç.
Odaya döndüğümde tüm ekip beni görünce tıp oynarmışcasına sessizliğe büründü.
_ Beyler eğer öngörüm doğru çıkarsa bir şey yakaladım sanırım deyince odadaki sesizlik ölüm sessizliğine döndü.Bence onların bu meraklı hallerinden kendime zevk çıkarmakla meşkuldüm.Harun Harunluğunu yaptı.
_ Hadi be abi çatlatma deyince
_ Galiba kızları yarın bulacağız dememle Harun
_ Hadi be!Yürü amirim kim tutar seni!?
_ Harun cıvıtma deyince Harun hemen kalktığı sandalyeyi oturdu. Gözü üzerimdeydi.Elimdeki ifade tutanağını göstererek
_ Celal Şahin. Gölcük köyünde. İfadesinde geçim derdinden falan bahsetmiş.Son bir ayda üç tane keçisini canavara kaptırmaktan bahsetmiş. Bu arada canavar dediği Kurt. Yılın bu zamanında hiç bir kurt bu kadar aşağıya inmez. Hele arazide bu kadar insan varken değil inmek çoktan bölgeyi terk etmiştir bile. Bence bu canavar bizim aradığımız canavar. Lena ile Haticeyi kaçıran canavar. Büyük ihtimal de yarım akıllı bir oğlu varmış o olabilir. Bence kızların sağ olma olasılığı yüksek. O üç keçiyi onları beslemek için kesmiş olması muhtemeldir. Osman

_ O zaman abi gidip alalım herifi.

_ Alacağız Osman lakin iyi bir plan yapmamız lazım. Malum onlar yukarıda biz aşağıdan çıkacağız. Herifcioğlu panik falan yaparsa bir kötülük yapmasından korkarım. Tabi biz geç kalmadıysak.

_ Abi yapacaksa zaten yapmıştır. Biz onların olduğu bölgeyi de taradık.

_ Olsun. Şimdi sen komutanıda buraya çağır operasyonu planlayıp tepelerine binelim...

Sabah ezanı Allahu Ekber dediğinde her zamanki gibi kalkmış önce ağılın oradaki tuvalete gidip hacet gidermiş,sonrada yalakların yanında duran plastik bidona takılı çeşmeden yüzünü yıkamıştı. Gece kabuslar içinde geçmişti. Her geçen gün dahada yaklaşan tehlikeyi sezebiliyordu. Çember daraldıkca boynunu güçlü bir el sıkıp kendisini havasız bırakıyordu. İki ara bir derede kalmıştı. Hangisinin doğru olduğunu bilmesine rağmen eli gitmemişti. Hele gece boyu köpeklerin havlaması huzursuzluğunun üzerine tüy ekmişti. Kesin etrafa bir domuz ailesi inmişti. Öf çekerken birden nereden çıktığını görmediği bir gölgenin kendisine “kaldır ellerini!” “kımıldama!” komutlarıyla içine düştüğü ruhi aleminden çıkıverdi. Komut o kadar sertti ki kımıldamak ne mümkün.Bir an kaç kurtul komutunu beyninin en derinlerinden duyu verdi. Buraları avcunun içi gibi bilirdi. Kim onu yakalayabilirdi ki? Keçi çobanıydı her taşı çalıyı,patikayı gözü kapalı bilirdi.Hızla ağılın en zayıf yeri evin arkasındaki taşın olduğu yere yönelip koşmaya başladı. Taşın üzerine zıplayıp atlaması ile çitten geçmişti ki düşmeyi planladığı yerde elinde tüfek bir asker bekliyordu. Yere ayaklarını koyar koymaz G3 ün plastik dipçığı çakmak taşı kayası gibi yüzüyle buluştu yerde yuvarlandı.Kalkmayı denedi ardından bir tekme eşliğinde “nereye gidiyon amına koduğum” u duydu yerde yuvarlandı. tekrar denedi bir pence ensesinden yakaladığı gibi kafasını yere bastırdı. Şimdi toprakla yüz yüzeydi. Soluk almada zorlanıyordu. Ağzına keçi boku geliyordu.İki ayak belinde,bir el kafasını fütursuzca acımasızca toprağa basıyordu. Küfürün bini bir paraydı. Bir başka el bileğini kavradığı gibi arkaya büktü.Soğuk bir demir barcası önce sağ sonrada sol elini kavradı.Kelepçelenmişti,hemde ters kelepce. Kendini yakalayanların hiç acıması yoktu. Öylesine ustaca kendini kaldırdılar ki ayakta hareketsiz duruyordu. Kımıldamak ne mümkün? Dudağı patlamıştı,burnunu kan kokusu geliyor genzi kan tadı alıyordu. Kanını hissedince diğer acılarını unutuvermişti ki;karşısına omzunda yıldız düşmüş genç bir civan geldi. Adam çok acımasızdı. Azrail gibi bir şeydi.” Nereye gidiyon koçum” deyip bir tokat patlattı. Kolunu kelepçeli kolundan geçirip kendisini kilitledi.Eli uzandı ensesine kilitledi.Ensesini bastırınca kendisini kilitledi.” Yürü bakalım,uslu dur kırarım boynunu” dedi. Bu dedikleri gereksizdi zira istese de kımıldayamıyordu bile. Ardındaki el nereye gideceğini yönlendiriyordu.Bir sürü postalların içinden geçerek ağılın avlusuna girdiler. Avluda sedirin önüne geldiklerinde postallar normal ayakkabılara dönünce adam kilidi gevşetip kafasını kaldırdı. Karşısında altmışlı yaşlarında bir ihtiyar duruyordu. Adam öylece kendini süzüyordu.Etrafta başka adamlar askerler hemen yan tarafta annesi ve babası yeni yataktan kalkmış korku içinde etraflarına bakıp yaşadıkları anlamsızlıkları anlamdırmaya çalışıyorlardı. Ağıl ağıl olalı böyle bir manzara görmemişti.İhtiyar

_ Gel bakalım Adem efendi.Şimdi yorma beni kızlar nerede? diye sordum. Genç hala şokta olduğu her halinden belliydi. İplere bağlanmış köpeklerin havlaması ortalığı yıkıyordu. Ortalık gürültü içinde ölüm sessizliğini zıtlıkla kaldıramıyordu.

_ Duymadın mı lan. Kızlar nerede? diye sorumu tekrar edince karşıdaki genç kendini gelmeye etraftakilere süzmeye çalışıyordu.

_ Bana bak lan daha sormayacağım kızlar nerede.

_ Hangi kızlar diye soruma soruyla cevap verince Harun a baktım. Harun hızla gence yaklaşıp o meşhur tokadını patlatınca genç yerle bir oldu. Harun daha kalkmasına meal vermeden tam boşluğuna tekme basınca gençten boğuk bir ses çıktı.

_ Sarnıç! Sarnıçta! diye haykırdı. Sarnıç ne kelimeymiş. Ortalıkta bayram havasıyla beraber toz duman estirdi. Etrafı aramakla meşgul neredeyse herkes sarnıçta kelimesini duymuştu. Sanki ağılın ortasına şimşek düşmüş gibiydi.

_ Hangi sarnıçta diye sorunca

_ Terslerin yığılı olduğu menengiç dibi sarnıç dedi. Hemen ayağa kalkıp yanda korkuyla bakan babaya dönüp

_ Hadi şunun dediği sarnıca gidiyoruz dedim. Tüm ekip baba önde biz arkada hızla bayıra yöneldik.

Yukarı çıktıkça güneş çıktı. Tan kızılı gün ışığına dönmeye başladı. Yaklaşık yirmi dakikalık bir yürüyüşle ortasında koca menengiç ağacının olduğu ağıla vardık. Ağılın içine girdik. Heryer keçi tersiyle doluydu. Kadavra köpeklerinin niçin koku alamadıkları belliydi. Ağılın kayaların olduğu tarafına vardığımızda kuru dalları adam kaldırmaya başlayınca iki kayanın arasındaki aralık ortaya çıktı.El fenerleriyle içeriye daldık. Gördüklerimiz muhteşemin iç acıtanıydı. Ayaklarından zincirlenmiş eski battaniyelerin altında gürültüye yeni uyanmış karşılıklı iki kız oturur vaziyette lerdı.İçerdeki durumlarından çok yüzlerine tuttuğumuz el fenerlerinin ışıkları onları daha çok rahatsız ediyordu.Her ikisi de ellerini kısıp gözlerine siper etmeye çalışıyorlardı. Battaniyenin içine giren zincir ikinci dikkatimi çeken şey oldu. Yaklaşık beş altı metre kare alanda karşıda bir iki kirli kova,yağmur sularını biriktirmekte kullanılan yarı doğal yarı yapay ahır yalağı,hemen yanlarında kirli kap kakak hepsi hepsi buydu. Harun ve Osman hemen kızların yanına koşup onlarla konuşmaya başladılar.Kızlar şaşkın biz ise tarifi anlatılamaz bir sevinç yumağı içindeydik. Kızları zincirden kurtarmak için anons geçip asma kilitlerin anahtarlarını getirtip kızları esaretlerinden kurtardık.Berbat durumdalar. Ne üst baş ne saç tek kelimeyle o fotoğraflarda gördüğüm kızlarla alakaları yoktu. Bir gözleri morarmış yuvalarından ışıltı ışıltı ,parlıyor lardı. Mahzenin içi ağır keçi tersi kokuyordu. Asker parkelerine sarılıp gün yüzüne çıktıklarında ikisi de gözlerini açamıyorlardı. Ağılın dışına çıkarıp aşağıda toprak yolda bizi bekleyen araçlara yürüyüp yola çıktık.

Haber büyük gürültü çıkardı. Kızları bu perişan hallerinde kimseyi göstermemek için bağlantı kurduğumuz lüks otele götürdük. Orada doktor kontrolünden geçirilip temizlenip paklandılar. Otelin butiğinden alınmış cici kıyafetler giydirilip karınları duyuruldu. Doktorun dediğine göre kızlarda yaşadıklarının psikolojik çöküntüsü haricinde pek kayda alınmayacak ufak tefek çizik,zincir bağlanan ayaklarındaki morlukların haricinde önemli bir şeyleri yokmuş.

Kendilerini hazır hissettiklerinde bizimkiler ifadelerini aldılar. Kötü tesadüfler onları birbirlerine bağlamışlar. Hani ne diyeyim belki karşılaşmaları kötünün iyisi olmuş.Zira anlattıklarına göre birbirlerine en olumsuz anlarda bile destek olup o Adem denilen yarım akıllının elinde başlarına dahada kötü birşey gelmeden dayanabilmişler. Kısaca olay şöyle gelişmiş.

Hatice Adem i çocukluğundan tanıyormuş. Her ikisi de çoban olmalarından kaynaklı ve köylerinin birbirine yakın olmasından dolayı defalarca arazide karşılaşmışlar. Hatice yürekli cesaretli en önemlisi vicdanlı bir kız. Adem ise yarım akıllı saf bir tip. Hatice onu horlamamış ama belirli mesafeden ileriye de yaklaştırmamış. Adem gençliğin verdiği depresmelerden olsa gerek Haticeyi kafayı koymuş ve Hatice nin kaybolduğu gün Haticeyi kaçırıp ağıldaki mahzene zincirlemiş. Hatice iki gün içinde allem edip kallem edip Adem i ikna edip zincirlerden kurtulup kaçmış. Hatice önde Adem arkada kovalayan dursun aşağıda Likya yolunda tek başına yürüyen Lena ile yolları kesişmiş. Lakin erkek gücü Adem her ikisininde etkisiz hale getirip ağıla getirmiş. Lena yolda fırsatını bulduğu yerde iz bırakmış lakin o kadar farklı bir yer ki bizimkiler o izleri bulasıya kadar aylar geçmiş. Ayakkabı izini sorduğumda kırmızı toprağa çişini yaptıktan sonra izi belirgin yaptığını söyledi.Dört adet gümüş takı atmış biz ikisini bulduk. İki kız Ademle top gibi oynamışlar kurtulmak için her yolu denemişler.Kurtulamasalarda en azından başlarına kötü birşey gelmemiş. Adem bunlara elle

dokunma haricinde bir kötölük yapmamış. Hatta etle gayet güzel beslemiş. Kestiği keçilerin postlarını ağıldaki terslerin içinde bulduk.

Akşam abartısız tüm medya kanallarındaydık. Ben ekibin arasında değil arkada seyirci koltuklarındaydım ve çok sansasyonel bir basın toplantısı yaptılar. Avrupadan bile birçok muhabir toplantıdaydı. İçişleri bakanından, valisine, emniyet genel müdürlüğünden bol yıldızlı komutanlara kadar herkes oradaydı. Herkesin yüzleri gülüyordu. Lena'nın ve Haticenin aileleri etrafa gülücükler saçıyorlardı. Yaşadıkları travmaların ara sıra yüzlerine vursalarda toplantının en güzelleri Hatice ve Lenaydı.

Toplantı bitiminde otel basına kapalı bir kokteyl düzenlemiş. Kokteylde ayaküstü bol bol tebrik ve teşekkürleri kabul ettik. Her birimiz herkesin gözünde birer kahramandık. Benim için Lena ve Haticenin gözlerindeki ışıltı herşeyin önündeydi. Tabi birde ikide bir ellerime sarılan Haticenin anası Ayşe bacı. Osman

_ Abi müdür akşama restaurantta yer ayırtmış son günün hatrına kafa çekiyoruz.

_ Oğlum o bizden geçti artık hem sizin işiniz yok mu? Bir sürü kodaman buralarda olayın dosyası falan...

_ Boşver abi onlar işin teferruatı, seni kaçırmadan bir eski günleri yad ederiz. Ben sana konum atarım dedi ve kapıya yönelmiş bakanın ardı sıra koşar adım yanımdan ayrıldı. Salon boşaldı boşalıyordu ki; Hatice, Lena aileleri ile birlikte yanıma geldiler. Teşekkür teşekkür, tüm minnettarlıklarını sundular. Oldum olası bu gibi durumlardan pek haz etmemişimdir. Sonuçta cinayet ciyiz biz. Geride kalanların bu minnettarlık ların altında hep bir mefta olmuştur. O mefta da benim zihnimin en derinliklerine yerleşen ve yaşamımın devamında benimle beraber olan hayaletler ordusu olmuştur. Nereye kaçsam ne kadar izimi kaybettirmeye çalışsam da onlar hep benimleydi ler. geride kalanların yüzlerindeki acı minnettarlık bir şeyi değiştirmiyor daha da perçinliyordu. Lakin bu seferki farklıydı. Bu sefer mefta yoktu. Olayın kahramanları şimdi karşımda canlı canlı yaşam kokuyorlardı. Yaşamın kaynağı gibilerdi. yaşadıkları travmaları geride bırakmışlar içtenlikle geleceğe gülümsüyorlardı. Ben mi? Kendimi hiç bir olayın sonunda bu kadar mesut bahtiyar hissetmemiştim. Lena'nın wep sayfası için toplu fotoğraf ile bu bahtiyarlığı tescilledik. Her ikisine dönüp

_ Yaşamın hakkını verin dedim.

SON